تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

. نه چاپراوه کانی کوزی زانیاری کوره

منتدى إقرا الثقافي www.iqra.ahlamontada.com المؤلم المؤلم

چاواتیزانیك به باری روشنیری كوردستانی عیراقدا له ساله كانی استادا

غەنور ميرزا كديم

چانچانه ی کوزی زانیاری کوره

1944 - MEN

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنتُدى إِقْرًا الثَقَافِي)

براي دائلود كتابهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافي)

بِزْدَابِهِ زَانَانَى جِزْرِهِ كَتَيْبِ:سِهِ رِدَانِي: (مُنْتُدى إِقْراً الثُقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.lgra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى, عربي, فارسي)

له چاپراوه کانی کوزی زانیاری کورو

يا و گاري لاوان و ماري لاوان

چاو گیر انبک به باری رو شنبی ی کوردستانی عیراقدا له ساله کانی ((سی))دا

غه فور ميرزا كريم

چانچانه ی کوزی زانیاری کورد

بعضدا ـ ۱۹۷۸

من مطبوعات لمجسب للعسل لمالكروي

((ذكريات الشباب)) و ((هدايا الشباب))

نظرة في مستوى الثقافة الكردية بكردستان العراق في الثلاثينات

غفور میرزا کریم

مُطبعة الجمع المهم الكروي

بغداد ۱۹۷۸

پاش بهرپاکردنی شوّرشی بیست و شوّرشه کانی یه که دوای یه کی کورد ، ئال و گوّریّکی بنه ره تی و گوّرانیّکی قوّلی تازه به سهر دار و پهردوّی کومه لگای و لاّتدا هات ، به ره نگیک که شویّن په نجه و جیّ ده ستی دیاری کراوی له ههمق رقیه که و له ههمق مهیدانیّکدا به دی ده کرا ، بگره له دوّخ و پلهی هاتنی ئینگلیزه وه واته له سالی ۱۹۱۶ تا ده گاته دهوری به ستنی پهیمانی دیلیّتی ۱۹۳۰ به جاریّک سهر و سیمای کومه لایه تی ، چینایه تی ، ئابوری ، زانستی که و ته بهر چه کوشی گورتین و ده سکارتیه و ه

دیاره چهوساوانی کورد و عهرهب له «رومهیسه» و «رارنجیه» و «عرصات» له دهشت و دهری خوارقی عیراق و له «بهردهقارهمان» و له که و کیوه کانی کوردستان له نامیدی و زاخق، نهو خقینانهی رشستیان، نهو نازایه تی و قارهمانیه تبیهی نواندیان به تهواوی بهری شسیرینی نه دا و عیراقیکی سه ربهست و نازاد و دهسه لاتیکی نیشتیمانی خقرمالی پاکی بی گهردی نه هینایه دی و کورد و ته نی تقیری عهره ب و خه نجه ری کورد له کوره ی خهاتدا به رامیه ر تقی و فرق که و مه تره لازی نمینگلیز هه ر نه وه نده ی بسر کرد و کارکرد، واته: بزق تنه و هی نیشتیمانی به و سه رکردایه تبیه دهسه پاچه یه هه ر نه وه نده ی له و زه دا بق له و قو ناخه میژویه له و هه ل و مه رجه

ئالۆزەدا كە فەرمان رەوايى يەكسەرى بېڭانە بىگۆزى بە دەسەلاتىكى بە ناو نىشتىمانى و ھەنگاوىك يان پلەيەك عيراق بەرى بۆ پېشەوە، بەلام لە سەرىكى ترەوە بىروباوەرى بى ھاوتاى شۆرشىگىزانە گيانى بى پەرواى لى بوردن وخوبەخت كردنى خستەسەر خەرمانى تى كۆشانى نەسرەوتى گەلەكەمان، رۆلە نەبەزەكانى عسەرەب و كورد قارەمانيەتى بىتى وينەيان بە رەنگى تىۆوى ئازايەتى و مرۆۋايەتى و برايەتى لەم دەشىت و دەر و خاك و خۆلەى ولاتدا چاند كە ھەتا ھەتايە تى كۆشەران بە عەشقى ئەو ترقسىكە پرشىنگدارەوە بۆزن و سۆد لە دەرياى بى بنى بە نرخى ئەو گەنجىنە پىر گەوھەرە وەرگرن و بىراى تەنگانە و گيزەلوكى شەوەزەنگى زياندا بىكەن بە تويشىقى رىكا كىردنەومى رىكاى ئازادى و رزگارىيان لە چنىڭ چراى بەرپىيان بۆ روناككردنەومى رىكاى ئازادى و رزگارىيان لە چنىڭ داگىركەر و دامودەزگاى و بۆ پېكەھىنانى ژيانىكى كامەرانى و بەختيارى د

بهم چه شنه ئینگلیزه داگیرکه ره کان بن ماوه دان به چه وساند نه وه تسالان و بر و کردنی سامانی و لات و پی شیل کردنی و سه رکوت کردنی جو لانه وه ی نیشتیمانی ، چینی ده ره به گیان به هیز کرد و هینایانه سه رکار و له فه رمان ره واییدا به شداریان کرد و له ژیر په رده ی ئالای نیشتیمانی و ده ستور و ئه نجو مه نی نوینه ران و پیاو ماقولان و هه مو ساخته و داتا شراو ، گهلی عیراقی خستبوه ژیر باری دیلیتی و کویر هو مری و برسیتی یه وه و م

بهم ره نگه رژیمی نیمچه ئیمپریالیزمی ـ نیمچه دهره به گی ، به بالای کومه نگای عیراق دا برا ، له لایه که وه چینی فهرمان ره وا نوینه رانی دهره به گ و پیاوه کانی ئیمپریالزم ، به کوته ل و ئاسن به ربو نه ویسزه ی گهل ، به زه بری له شکری داگیرکه ر ده سه لاتی نازه وایان خستبوه کار ، له لایه کی تریشه وه هه مق گهل به کورد و عهره و هه مق چینه کانیه وه بی جیاوازی له ژیسر باری سه ختی چه و ساند نه وه ی هه مه جوّر دا مهیدانی خه باتی بی و چانیان باری سه ختی چه و ساند نه و می پاچ و بینلی تی کوشانیان له سه ر ده فی شانیان گرتبوه به ر ، بی من و تو تو تو یی پاچ و بینلی تی کوشانیان له سه ر ده فی شانیان

دانابق بۆ رزگارى و ئازادى خۆيان بەخت دەكرد و قوربانىيان دەدا .

دیاره نابیّت ئه وه مان له بسیر بچی که تی کوشان و زوران بازی و مل ملانیّی نیوان گهل و ئیمپریالیزم له سه ره تای داگیر کردنی عیراقه وه تا مورکردنی پهیمانی دیلیّتی ۱۹۳۰ له چوارچیّوه یه کی تابیه تیدا ده هات و ده چو که بریتی بو له گیره و کیشه یه کی سه خت و به یه کا هاتنیّکی تیژ که له ئه نجامدا هه ردو هیّز و هه ردو به ره له به گاشکرا بون و به ته واوی له یه که جیابو نه وه ، ئه وه بو تویّزیک له تویّزه کانی کومه ل رویانی له گه ل وه رگیرا و چونه پال ئیمپریالیزم و دام و ده زگا بو گه نیوه کانیه وه و دانیان نا به پهیمانی ناپه سه ندی بیمه نیاز و به هه نگاویّکی پیشکه و تویان له قه له م دا و له به رده رگای ناز و نیمه تی داگیر که ردا هه ل ترویان له گه ل و تیکوشان و هرچه رخانده نیمه تی داگیر که ردا هه ل ترویان و ملیان له گه ل و تیکوشان و مرچه رخانده

له سهره تای شورشی بیست و شورشه کانی کورده وه تا ده هات ده وری قو تابی تازه پی گهیشتو و لاوی خوین گهرمی مه لاشو هه ندراو به گیانی شورشگیزی گوش کراو به خوشه ویستی نیشتمانی و گهل له شاره کاندا و به تاییه تی له به غدادا به ره و زیاد بون و کاریگه رتر ده چو دیاره گواستنه و هی مه نبه ند و بنکهی جو لا نه وهی نیشتیمانی له دیها ته کانه وه ، بو ناوجه رگهی مه نبه نه رکان ئه رك و فه رما تیکی پیروز و ده وریکی بالای هاویسته سه رئه ستوی قو تابیان ، کریکاران ، روشنبیران که به چاری ناچاری و بی پیویستی میژو بو نه به بو نه مهیدانی تی کوشانی شو نه به بو نه مهیدانی تی کوشانی شونه به ره دو می نبویستی میژو شونه به به ره به دو هم می نبویستی میژو بو نه به به به دو به نبویستی تی کوشانی شونه به ره به دو به دو به نبی به دانی تی کوشانی شونه به دو به دو به دو به دو به دو به نبی به دو به نبی به دو به

بهم ره نگه شیخوهی تی کوشانیکی نوی هاته کوری مهیدانه وه ، سکالآنوسین ، خوپیشاندان ، مانگرتن ، کوبونه وه ، خهباتی روژنامه گهری ، خهباتی حیزبایه تی « ئهم دهسکه و ته که به زور گهل له سالی ۱۹۲۲ له ئیمپریالیزمی بچزی» بو باو و بو به چه کی دهستی لی قه وماوان و زورلی کراوان

بغ هیّنانهدی مافی رهوایان و بغ رزگاری و سهربهستییان • بهم شـــیّوهش قوتابییان و رۆشنمیران بونه ماکی ههژاندنی گیانی شۆزشگنزی و حلهوکنشی بزوتنهوهی نیشتیمانی و ههویّنی بهربهرهکانیکردنی دوژمن ، دیاره زیادبوّنی قوتابخانه و ماوهدان به دهرچونی رۆژنامهی نیشتیمانی ، هاتنی حیزیه نیشتیمانییهکان و کوّز و کوّمه لی تر بوّ سهر شانوی خهباتی ئاشکرایی، سەردەرھينانى چرۆي چينى كريكاران و يېشكەوتنى كۆمەلگاي عيراق ل ههمق سقچ و لایه کهوه ، خواستی میزق پیویستی گهل بلاوبق نهوهی بسیری نوێ تیشکی به تینی ئوکتۆبەری مەزن راپەزینی گەلانی ژێردەست له جيهانا ، ئهمانه به گشتن له قازاني كومه لكا ي عيراقدا جوّشي خوارد ، بـــار و دۆخنىكى تازەي ھىننايە گۆزى ، قوتابيان و لاوان رۆشنىيرانى تازە كۆرەي خسته سهرباری بیرکردنه وه و جوّله و رایه زین تا ده وری خوّیان بگیزن ، ئەركى سەر شانيان بزانن، تا زەنگى وريابة نەوە بۆ گەل لىخىدەن بانىگى بەرگرى و ھەڭشاخان راھێڵن ، يشتێنى تىخكۆشان دژى دوژمنى خوێنەخۆى قتن ئەستۇر ببەستن ، بۆيەكا بەرامبەر حەمق دەستدريْرىيەكى ئىمپريالىــزم شالاوبردنیکی دامودهزگای چاوهزاو و پروپاگهندهیهکی نوکهرانی هیـــزی نیشتیمانیش دهکهوتهوه جوّله و به رقی پیلانهکانیا دهتهقینهوه و ساشتر یه نای دهبرده بهریته و کردنی یه کیتتی نیشتیمانی و شورهی برایه تی جاکتر قايم ده کرد . باشترين نمو نهش ئهو خۆپيشاندانه گهورهيه بو که له ههشتى شوباتی ۱۹۲۸ی قوتابیانی بهغدا دژی هاتنی ئەلفرید مؤندی زایؤنیزم ریکیان خست که دهوری بیشه نگی قو تابیان و جیگای گرنگی دیاری کراویان وهکو هیزیکی نوی و کاریگهر تیایدا دمبینرا ۰

بهم چهشنه شهقامه کانی به غدا و شاره کانی تر و حهوشهی مزگهوته کان و چایخانه کان که به یانهی گهل داده نران ، له کور به بستن و کوبونه و بیرگورینه و و خوپیشانداندا جمهی ده هات و له ژیر دروشمی « با بژی

عیّراق به سهربهستی و به ئازادی ، بمری خائنان ، له ریّسگای نیشتیماندا دهژین ، له ریّسگای عیّراقدا ده ژین ، پهیمانی دیلیّتیمان ناوی ، گهل ریز ده بو ده نگ و هاواریان گویّی ئاسسمانی که ز ده کرد و کوّله کهی دام و ده زگای ئیمپریسالیزمی ده له رزاند .

پاش بەستنى پەيمانى ناپەسەندى ١٩٣٠ ئىاگرى تىخكۆشسان بۆ به رگری کردن له سهر تا خواری ولاتدا تا دههات گریهی دهسه ند و گیانی ده بقونه وه ، قازانی مانگرتن و خوپیشاندان له ههمق سقچ و قوشبنیکی ولاتدا ههر قولی دهدا و زهنگی راپهزینی دهبزواند و بازوی ئاسسنین راده وهشينرا ، به تايبه تى له به غدادا ده نگى دليرى گەل ده گهيشته حدوت ته به قه ی کاسمان و ترس و سامی ده خسته دلمی پیاوه کانی ئیمپریالیزمه وه و ههزهشهی له رژیمی بۆگەنیان دەكرد ، كۆشك و تەلارى چەوســـاندنەوە و تالآن و برَّوْياني هيِّنابووه لهقه لهق . پهيماني ديليِّتي ١٩٣٠ له كوردستانيشدا ئاگری وریابق نهوهی خوشده کرد و ژیله موی رق و قینی گهشانه وه و لاوان چەكى تىخكۆشانيان كرد بە شانا و پشتىنى تۆلەيان لىخ بەست ، ھەورى خەمى نائومیّدییان رموانهوه ، به بازوی ئاسنین و گیانی باومرّ بهخوبون تهلیسمی نهيّنتي ورهبهرداني دوّش داماويان ورد و خاشكرد ، ئهو بهند و باوهيان دا به دهم رهشه باوه که ده پگوت،کورد ده بینت به دهست داخ و ئۆمنی چهرخی چهپ گەردەوە بىلىپتەوە ، پىست بكاتە بەھەشىتى خۆشىي ژيان ، رق بكاتە كەندەلانى کهساستی و مردن ، با ههر بگری بۆ خۆی ، بـا چاوه زوانی دهرفه تیکی تر بكات لاواني كورد له سلێمانۍ وهكو شێرى ناو بێشه به رقى پهيماني ١٩٣٠ دا تهقینهوه و کهوتنه جوّش و خروّش و ئالای بهرگرییان هه کرد و هاتنه كۆزى مەيدانەوم ، ھەمق چەك و جبەخانەيان چەند وشەيەكى مەردانە بۇ كە دلمی دو ژمنی دهسمی و هه زهشه ی له عه رشی چه و ساندنه و ه و زور داریان

ئه و رۆژه لاوان به باوه زیکی بی وینه وه سنگیان ده کرده قه لغانی گولله ی دوژمن ، عه وله سیّس و هاو زیکانی ، به و په زی گازایی یه وه همدمه تیان ده برده سهر مه تره لوزی به رده رکی سه را و کاریکی ئه و تویان به ده سته و دایه رهی ئینگلیز کرد ، مه گه ره بر با به ده واری شری بکا ، به م چه شد سه رگوزه شته یه کی پاله و انییان له میژوی گه لدا تومارکرد .

خوینی گهشی لاوان و قوتابیانی تازه پی گهیشت له گه ل خه لکی ره ش و رقتی سلیمانی له باخچه کهی سهرادا تیکه ل به یه به به و بق به گولیکی سقر به به به به به به به به و گولیکی سقر به به به به به به به به و لاوان به چوارده و ریا هه ل ده په زن ، جیگای خویه تی گهدیبان پیایا هه لده ده ن و لاوان به چوارده و ریا هه ل ده په زن گهرمی مه گه که ریخ بین بین پیویستی تی کوشان و خواستی میژو دلی لاوانی خوین گهرمی به گه گه و کیوی کوردستان پیش که و تن خوازی چاو پشکو توی به دیمه نی جوانی که ژو کیوی کوردستان هیزایه هه ژان ، قوتابیانی تازه پی گهیشتوی مه لاشق هه لهینراو به هاواری هه زاران که سان خستنه سه ریکای خه بات ، به م چه شنه هیزیک نوی تازه کوره ی تازه بی گهره و مرکر تنی جله وی سه رکردایه تی کوره ی نیشتیمانی ها ته کوری خه باته و ه

به پنی نمه راستییه ده توانین بلنین که روزی ره شدی شه شی نمه یلولی ۱۹۳۰ سه رچاوه ی قوناخیکی نوییه له تی کوشانی گه لدا و سه ره تاکر دنه وه یه کی تازه له سه رگوزه شته ی دور و دریزی خه باتیدا توسار ده کا ۱ له م روزه دا قوتابیان ده وری میزویی خویان وه رگرت و نمه رکیکی نیشتیمانی بان خسته نمه شتو و بو به گوله باخی به یه خه کراوی ره ش و روتی گه له وه وه کو هیزیکی کارای چاونه ترس باری پیشک و تنی و لاتی گرته ده ست و بونه سه رچوپی کیشی بزوتنه وه ی نیشتیمانی و دلسوزانه به کول گوییان له گریان و په واره و سویری هه واران و لی قه و ماوان ده گرت ، به ته نگ هاواری په واری و سویری هه واران و لی قه و ماوان ده گرت ، به ته نگ هاواری

داخوازی که ساس و ره ش و رقتی و لاته وه بق ن ، به ئازایه تی و قاره مانانه به شداری هه مق را په رین و هه نشاخانی یه ك له دوای یه کی ئه م گه له یا ده کرد تا به هیزی پاله وانانه ی هه مق لایه ك تاریکی ریگای ژبانیان به خوینی گه ش رق ناك کرده وه ، زنجیری دیلیتییان پچراند ، پهیمانه کانی ئیستیعمار و نوکه ره کانیان خسسته سه رسه ره نوید که ی میژق ، ته ختی زورداری و چه و ساند نه و میان له هه ردق شورشی ۱۹ ی ته مقرزی ۱۹۵۸ و ۱۷ ی ته مقرزی به کاند و گه ل به ئازادی و شادی ده ستی له ملی هیواکرد و بانگی برایه تی کوشانی برایه تی کوشانی میاته دی ه

شهشی رهشی ئه ملؤل ههرچه نده ئامانحی نهینکا و گرهوی سهرکهوتنی نه برده وه هیوا و خوزگهی یز سوزی کوردی نه هینایه دی ، ئاسوی شینی بهختیاری دواروژی به تهپ و دؤکه لمی نائو میّدی و خهم داگرت ، کالاوروّژ نهی رة ناكى ئاواتى بەرزى گەلى بە ھەورى رەشى مەينەت تەنى ، بەلام بە كويرايى چاوی دوژمن بیر و باوهزینکی زبندوی له دل و گیانی میلله تدا رواند ، خوینی لاوانی ئالا هه لگر و خوبه خت کهر ، بغ هه وینی پی گهیاندن و مهشق پی کردنی نهومی دواروّژ له پیّناوی زیاتر قوربانج دان و ئازایه تی نواندن و مل له تیغ سواندن له ریّگای گهل و نیشتیماندا . بهراستی قارهمانیتی قوتابیان و لاوان کاریکی ئەوتىرى گیزا ، ئاویکى وای رشت کە ئاگرى تۆلە سه ندن بهر بداته دلی پهستی پر له په ژارهی شیخ مه حمودی نهم له «پیران» و له خهوی دهس به سه ری و نائومیّدی را بچه له کننی و که ژ و کنو سەرلەنوى بگرېتسەوە بەر ، بۆ ئەوەي تۆلەي خسوتنى جگەرگۆشسەكانى بسیّنیّته وه و جاریّکی تر بزوتنه و هی چه کدارانه ی بهریه اکرده و و به یاداشتیك مافه رهواكانی گهلی كوردی خستهوه یادی كاربهدهستانی بهغدا . ههرچهنده له ئه نجامدا و پاش داخ رشتنی دلی به هیزی دوژمن ل

شهزی « ئاوباریّك » دا كهوتهوه بهندی دیلیّتی و له بهغدا دهس بهسه ركرا •

رقداوه کهی شهشی رهشی ئهیلتول پالهوانایه تنی لاوانی کون له جهرگ نه بقو و به ره نگی گینگلی له میشك و دلی گهلدا ده خوارد و بقو به هغیله کی سهره کنی دامه زراندنی کومه لهی لاوان ، تا له سالی ۱۹۳۳ دا ئهم دهسته لاوه خوین گهرمه ببنه میرات گر و ته واو که ری ئه و ریبازه پیرفزه •

له سهره تای ساله کانی ۳۰ دا کومه له لاوید کی خوین گهرمی سه به خولیای ، دلوریای تازه پی گهیشتق ، به مهبهستی خویندنی به رز له شاره کانی کوردستانه وه له به غدا هه وارگه ی خویان خست ، به ژماره ۲۰ س ۷۰ که س ده بقون و چونکه له و رفزه دا خه لکی زور هه لپهیان بو چونه قو تابخانه و وه رگرتنی خویندن و زانستی نه ده کرد و بیجگه له وه ی که هیشتا باری سیاسی و کومه لایه تی و ئیابقری له عیراقدا نه چوبوه چوارچیوه یه کی توند و توند و توند و

له ههمو لایه کی ولاتدا ئاگری به ربه ره کانی و هه نیچونی گهرم، ته قینه وهی گزاوی دژی ئیمپریالیزم و کاربه دهستانی کلیهی ده سه ند و زیاتر به رز ده بوه وه نهم دهسته لاوه سه رچله هه رچه نده کهم بتون به لام باری ناکول و ناله باری گهل میشکی به جاری داگیر کر دبتون و ئاوات و ئامانجی پییر فزی گهل پلی له دل و ده رقنیاندا ده دا ، کاول کر دنی نیشتیمان و هه ژاری و که ساسی ئاگری له جه رگ به ردابتون ، خوینی شه هیدانی به رده قاره مان و به رده رگای سه را و ئاوباری و که ژو کیوه کانی کور دستان هیز و هه ناوی لی بریبتون ، هه رساته نه ساتیک رای ده هه ژاندن و برینی تازه ده کر دنه وه و

جیّگهی خویه تی ئه گهر بلّیین قهد ناتوانین جیهانی ئهم دهسته لاوانه و چونیتتی ژبانیان په ژارهی دلیان ، ئاوات و خوزگهیان له په لئ جیا بکهینه و ه له و بار و دوّخه ناههمواره و کوّرهی ئه و چهرخ و دهوره ۰ کورد وته نی «مشتی نموّنهی خهرواریّکه!» ۰

ئهم لاوانه که ههر یه کهیان روّنهی شاریّك و بنه مانه یه کی جیاجیا بون ، میّز و کورسی خویّندن له به غدا ریّکی خستبوّن و کوّی کر دبو نه وه و بی گومان ئهم لاوانه ویّنه و روخساری کوّمه لگای ئه و روّزه بوّن و واته به لیّو به باری و چاو به فرمیّسك و به قولّیی گریانه وه بوّ خویّندن ها تبوّنه به غدا و بونه دراوسی و هاوخه می شیّری دلیّری ده سته به سته ی (شیخی نه مر) له گهرّه کی نه عزه مییه و

له کاتیکدا دروشمی برایه تی و یه کیتی دری به تاریکی شه وه وه و ناکوکی و نشوستی یه وه ده نا ، ریبازی تی کوشانی هاو به شی و برایه تی له نیوان کورد و عه ره بدا تا ده هات چرقی ده رده کرد و سه ری ده رده هینا و بنجی داده کو تا و جیگای سروشتی خوی ده گرت و هه روه ها چینه جیاوازه کانی مه و کومه له برژاوه ی به ماگری زورداری ئیمپریالیزم و به پیی پیویستی خواستی میژو له یه کتر نزیك ده بونه و و می کوشه ران له هه مو لایه ك سه ریان ده نا به یه که وه ، دل و ده رونی یه کتریان ده خوینده وه ، دم د و زوخاویان بو یه که هه کرده روست و دورونی یه کتریان ده خوینده وه ، دم د و زوخاویان بو یه که هه کرده رشت و شورای برایه تی و دوستایه تیبان داده مه زراند و داده رشت و دورونی بی وینه ی زمبر و زه نگی دام و داده رست و دورونی سه ره کی بی کابروی گه ل بو به هه وین بو داروندی به روی که که که و دورونی سه ره کی بی کابروی گه که دام و دیروندی به داره به دی که دام و داروندی که که داروندی به دوروندی داروند و دوروندی به داروندی به دوروندی به دوروندی به داروند به دوروندی به دوروندی به دوروندی به داروند به داروند به به که که دوروندی به دوروندی به داره به که که دوروندی به دوروندی به داروند به داروند به داروندی کوشان به بینی گه و هه و که و مه دورود و مه دورود و مه دارود و دوروندی به به بینی گه و هه و که و مه و که دوروندی به دوروندی به دوروندی به دوروندی به دوروندی به دوروندی به بینی کوشان به بینی گوه و دوروندی به دوروندی به

بۆیه کا بهغدا و شاره کانی تر له عیّراقدا بق نه لانه ی هیّزی به ربه ره کانی و را په زین و چاوکر دنه وه و چست و چالاکتی گهرم ، ههروه ها قوتابیان و روشنبیرانیش بق نه چقلی تیژی چاوی ئیمپریالیزم و جیّگایان به دهسته ی

نۆكەران و كۆنەپەرستان تەنگ و لێژ دەكرد و ژبانيان يې تاڵدەكردن و بونە هيزنکي ترسينهر دژي ههمق نهخشه و پيلانه کانيان • ههروه ها به ناوي جهژنه ئايينێکان و بادکردنهومي شههتيد کردني حهزرهتي حهسهن و حوسێن٠ ره گ و ریشـــهی دوبهره کچ نیوان سوننج وشـــیعهی هه لده کیشا و تنووی برایه تی و دۆستایه تی ده چاند و په کیتی گهل بناغهی ئهستوری داده کو تا ۰۰ هێزی نوێ پهیتا پهیتا لیخوهشاوهیتی و زرنگتی و ئازایهتی له ناو ریزی گهلدا دهچهسیاند ۰ خه لکیش باشتر و گهرم و گوزتر گوییان بغ دروشــمه کانی شلده کرد و شان به شانبه ده زویشت و زیاتر ناگری به ربه ره کانی دژی ئیمیریالیزم و دامودهزگاکانی خوش دهکرد ۰ به تایبه تی سهردهرهینانی چروی چینی کرنکاران و مانگرتنه به ناوبانگهکهی پهکی تهمترزی ۱۹۳۱ کارنیسکی به هیزی کرده سهر کومه ل و به جاری قه له می ئے ه ژنوی دهست و پیی دەشكاند و ىق بە ماكى ھەڭچةن و شەيۆلدان بۆ گەشەكردن و يەرەپيندانى جولانه وهي نيشتيماني ٠ ئهمـه له لايه ك و له لايه كي تريشـه وه دهسـتهي ئەھالىتى (١) كە لە دۆي كانۋنى دووەمدا ھاتە كۆزى مەيدانەوە لايەزەپكى نو نیان کردهوه له میژوی بزوتنهوهی شوزشگیزانهی عیراق و تاشه بهردیکی تل نەدراوەمان خستە سەر بناغەي بزوتنەوەي نىشتىمانى •

به راستی ده رچونی روز نامهی (الاهالی) له دوی کانونی دووه می سائی ۱۹۳۲ دا سه ره تایه کی شورشگیرانهی له میروی گهلدا تو مارکرد و بو به ههوین بو هه واندنی میشك و دلی لاوان و قوتابیان و گوش کردنیان به بیری نوی و چاوهه له نینانیان به ریگه و شوینی تازه ی تی کوشان و

⁽۱) وهزاره تی ناوخو که (۲)ی ته موزی سالی ۱۹۳۱ دا ریّگهی دا که روّژنامه یه کی روّژانه ی سیاسی به ناوی (اهالی)یه وه ده رچی و یه که م ژماره ی له (۲)ی کانونی دووه می سالی ۱۹۳۲ دا له چاپ درا و که له سهری نوسرابو « ده سته یه که له له لاوان ده ری ده که ن » . عن کتاب التطورات السیاسیه فی العراق ۱۹۲۱ – ۱۹۵۲ ، جعفر عباس حمیدی .

بهرز کردنه وه ی دروشمی راست و ره وا له ناو گه لما ۰ هه روه ها بق یه که م جار نه که عیراقدا به لکو ده توانین بلین له هه مق رقرهه لآتی ناو راستدا دروشمی خو مالی کردنی کو مپانیای کاره بای به غدا به رز بوه وه ، به هه ق هه و ل و کوششی ده سته ی (الاهالی)یه وه ۰ دیاره بی مه لامه ت نیه له چله کاندا ئه م لاوانه ی ئه هالی بو نه سه رق کی سی پارتی نیشتیمانی وه ک (الحزب الوطنی الدیمقراطی ، حزب السعب ، حزب الاتحاد الوطنی) ۰ له بزوتنه وه شورشگیریش له عیراقدا که سین نه نه نه نه و «حفر ابو تمن» و «کامل چادر چی » و «عبدالفتاح ابراهیم» و «عزیز شریف» و «حسین جمیل» و «عبدالقادر اسماعیل» و «محمد حدید» ی ۱۰۰۰ هست ۱۰۰ نه بیستبیت و به چاوی ریزه و ه نه بروانیته هه ول و خه باتی بی و چانیان ۰

تی کوشانی شورشگیزانه بکا به بالای جولانه و می نیشتیمانی ، تا له دواییدا سهرکرده یه کی لیخوه شاوه ی نه ترسی راستی وا پهروه رده بکات که بتوانی گهل بگهیه نی به ئاوات و ئامانجی بهرزی .

به کورتج بهغدا لهو رۆژانەدا قەلاي بەرزى تېكۆشانى بنكەي ورسا بَوْنُهُوهُ وَ رَايُهُزَيْنِ بَوْ • كَوْلِيجِهُ كَانِي يَزِيشُكُتِي وَ «دَارِ الْمُعْلَمِينِ» و جَيْگُهُ كَانِي تری خوینندهواری بقوبوه لانهی وریا بونهوهی گیانی شورزشگیزانه ۰ یه کیتتی و برایه تی و دموری قوتابیان تا دههات زیاتر و کاریــگهر تر دمبق ۰ دەستەي ئەھالىت و رۆژنامەكەيان بار و دۆخى لەبار ، ئەمانە ھەمترى ھەوينىي هه ڵچۊن و گیانی وریابق نهوه بون ۰ لاوان و قوتابیانی کوردیش نــاکرێ و ناتوانین به هیچ جۆریك لهم بار و دۆخەیان جیا بکهبنــهوه ، بــهـلکو بــه يێڃەوانەشەوە لاوانى كورد بەويەزى ئارەزۇ و بەختيارىيەوە خۆيان فزێدايە جهرگهی ئاگری شنورش و خهباتهوه ، له پینساوی وهرگرتنی بسیری نوینی تی کۆشان بۆ گەل و نیشتیمان ملیان له تیخ دەستو ، گوایه ئه گەر لىت قەوماوى گەل و دواكەوتنى نىشتىمان نەبېتە ھىـۆى بزۇتنــەوە جۇلاندنى دەمـــارى كوردايهتىيان و هەژاندنى گيانى نەتەوايەتى ئەبىي چى تر ھەبيىت بيانخاتە سەر سهودای تنحکوشان ؟! بۆیەکا قوتابیانی کورد له بهغدا بۆ رۆژێــکی وا ده گهزان و بی سی و دو لی کردن هاتنه ناو کوزی ئاگری سوری تی کوشان و سرکردنهوه و رایهزین ۰

جا لهبهر ئهوهی که هیشتا باری جولآنهوهی نیشتیمانی له عیراقدا نه کهوتبوه چوارچیوه و ههل و مهرجیّکی ئهوتوه که سهرکردایه تیه کی لینهاتوی یه گرتو و چاونه ترس بیته کایهوه ، بویه کا ئهم بزوتنهوه هه مه به دهسته پاچه یی و ناتهواوی و کهم و کورتیهوه ده ینالآند و ههر بهرهو لای شوینه واری کونی بابورد و دا گری ده خوارد ، بو وینه شورشی بیست له گه ل را پهرینه کانی یه که دوای یه کی کوردا هیچ پردینگ یان پهیوه ندیه کی

ىەكگرتقى نەبق ٠٠ ھەر لايە لە مەلىەند و جېلەي خىزىمەرە بەيىپى ھەل و مەرجى تايبەتى خۆى پاچ و بێڵى تێكۆشانى خۆى رادەوەشاند و داواى ماڧى رەواى خۆى دەكرد . تەنانەت راپەزىنەكانى كوردىش لە غيراقدا چ لە بادىنان ىان سۆران سەركردا بەتىيەكى بەك گرتتى كۆ نەكردىۋوە و تەنھا يەيوەندى گیانییان ههبتو ، ههر ناوچه پهك به پێی ههل و مهرجی تایبهتی خوّی دهچــو ب در نوه و نهمه بق حالی شری جق لانه وهی نیشتیمانی بویه حیزبه نیشتیمانییه کانی عیراق که به ناشکرا له ژیر یالهیهستوی هیزی گهلدا له سالی،۱۹۲۲ کهوته مهیدانی جمو جوّل و هاتنه سهر شانوّی تی کوّشان و پهل و پۆی ھەمق عیراقی نەگرتبۆوە ، داخوازییهکانی کرچ و کال بقون . ناتوانین بنین حیزبی ههمق عیراق بقون ، حیزبی کورد و عهرمب ، یــا ئالاههالگری داخوازییهکانی کورد و عهرهت و هــهمقر چینهکانی ئهوســای عیراق بین ، تەنانەت دەستەي ئەھالىش كە زۆر جياواز بۇ لە ھەمۇ رۇپەكەوە لەو حيزبانە هێشتا نهچۊبوه قهوارهی چوارچێوهی عیراق و نهبقبق به نوێنهری ههردق نەتەوەي ھەمق چىنەكانى كۆمەل ٠٠ ئــەمە ىق بار و دۆخى ئەوســـا ، بۆيە **جَوَّلَانهُوهُی کوردیش ویّنه و روخساریّکی تری وهرگرتیق و لــه ههل و** مەرجى تايبەتى خۆيدا تىدەكۆشا •

لهم چهرخ و دهورهدا بزوتنهوه ی کورد به دهوری پچزپچزیهوه گیری خواردبو و دابهش بوبو به چهند جو گهیه کی جیاجیاوه ، ههر لایسه به پنی پنیویست و مه لبه ندی تایبه تی خویه وه که و تبوه جم و جو ل و چست و چالاکی داواکردن و هاوارکردن ، ههر دهسته یه که ناو جهرگهی ههل و مهرجی خویه وه سسه ری ده رهینابو ، ههر لایه لسه توله ریکا و ریچکه ی خویه وه تاگری هه و ل و کوششی به رپا ده کرد و به پنی توانا و هیزی تایبه تی خوی که و تبوه مهیدانی تی کوشانه و هیزی نهوه ی هیچ چهشنه پهیوه ندییه کی ریک و پیک و پهردیکی در و ست کراو هه بیت له نیواندا ، نامانجی هه مو لایه کیان پیک و پهردیکی در و ست کراو هه بیت له نیواندا ، نامانجی هه مو لایه کیان

وریاکردنه وهی گهل، پهره پی دانی زانستی ۰۰ قه لاچو کردنی نه خوینده واری، دردان به شه وه زه نگی دواکه و تن ۰۰ هه نگاو نان به شه وه زه نگی دواکه و تن ۲۰ هه نگاو نان به مافی پی شیل کراوی کوردا ۰

شایانی باسه که بزوتنه وه ی کورد هیشتا له م دهوره دا به شه بای شه مال به نده کانی پهیمانی سیقه ر ، چوار به نده کهی ویلسن ، قسه پههه لادراو و به لینه گهوره کانی ئینگلیز و فهره نسا ، بزیاره کانی کومه لانی گهل « عصبة الامم » دلی خوی پی فینك ده کرده وه ، له و باوه زه دا بون که چاره نوسسی کورد به نده به ره و زهوه ی شری رزیوی ده و له ته رفز تا وایییه کانه و ، به و خه یا له و مهست بو بون که گوایه هه ر ئینگلیز له عیراقدا ده توانیت دهست بداته بن بالی شکاوی کورد و له ته نگانه و لی قه و ماوی رزگاری بکات ، به م چهشنه پشت به ستن به به لینی زل و گهوره ی دوای پهیمانی قه له و و در ق که و تن ریگا و چه کی هیوا و هیز و هه ناویان بو ،

شایانی باسه له کاتی درقست بونی ده سه لآتی به ناو نیشتیمانی تایبه تی پاش پی شیّل کردنی جو لآنه و هی کوره ی ئیمپریالیزم و دام و دهزگای،

له دابهش كردني وهزارهت و ئه نجومه ني نوينه ران و پياو ماقو لاندا به شيكي دیاری کراوی تایبه تی ته رخان ده کرا بن کورده کان . بهم ره نگه هه ندی لهم وهزیر و نویّنه را نه جار و بار ده بونه مه لبه ندی ده ربزینی نازه زایی خه لك و ده نگدا نه وهی هاوار و بیزاری و داخوازی گهل . ب کورتی ل و ژیر پالەپەستۆى ھيزى گەلدا ، لە ريزى ئەم دەستەپەدا ھەندىك جار گيانى هاوده نگتی له گه ل مىللەتدا ، داواكردنى داخوازى رەوا بەرزدەبو ەو ، ئەمانە دهکهوتنه جم و جو لکردن و چست و چالاکتی نواندن بن مافی رهوای گهل و پیشکهوتنی نیشتیمان . بغ نمقرنه له یه کی حوزهیرانی ۱۹۲۸ دا نغ وینهری كورد له سليماني و ههولير و كهركوك كه يينك دههاتن لــهم بهريزانه: « معروف جياووك ، ئيسماعيل رهواندزى ، عبدالله مفتى ، جمال بابان له ههوليّر ، محمد صالح صبرى ، سيفالله له سليّماني ، محمد جاف ، محمد سعید له که رکوك » بادداشتنگلیان پنشبکهشی و هزاره تی مه عاریف کرد ، تیادا بار و دۆخى ناوچــهکەيان لە رقى زانســتىيەوە شــــى كردېۆوه ، داواى زيادكردني قوتابخانه و قەلاچۆكردنى نەخويندەوارىيان كردبۇ . داخوازىيە ههره گهورهکهیان دانانی « دار المعلمین » بــق له ناوچهکهدا ، تا ماموّستای کورد زور بی و خویندهواریش یهل و ین بهاوی و شوینهواری دواکهوتن کو ٽر سينتهوه ٠

هـهروهها داوای گوزینی کتیبیان دهکرد بــو کوردی ، تا هـهمق کهس بخوینیت و ولات هـهنگاو بـهرهو پیشهوه بنیت • بهزاســـتی ئهم یادداشته دهنگیکی گهورهی لــه ناو خه لکدا دایهوه • که بق بـه مایهی شانازی و پیخوشحالی گهل، ته نانهت روز نامهی ژبان له سلیمانی به کورری دمقی یادداشته کهی بالاو کردهوه (۲) •

ههروهها کۆمهڵی زانستنی کوردی له بههاری ۱۹۲۲دا هاته سهرشانوی

⁽٢) ژيان له سولهيماني .

جم و جوّلٌ و خزمهتکردن له سلێمانۍ له سالهکانی ۳۰دا دمورێکی پهکجار بالآی گیزا له بوژاندنهومی گیانی کوردایه تی و زیندوکردنهومی کهلهپۆری میللی و ههول و کوشسش کردن بو پهرهپیدانی زانسستی و بلاوکردنهومی خو ێندەوارى ٠ بەتابيەتتى يېرىستە ئەوەشمان لەس نەچێت كە بەز ێوەبەرى ئهم کۆمهڵه (پیرهمێرد)ی نهمر و شۆزه سوارهکانی رۆشـــنبیری هاورٚێی بقون ، که ئاگریّکی گەورەیان بەرپاکرد بۆ وریابتونەو، و راپەزینی خەلّکتى • ههر وهکو نایینت ئهوهش له باد بکه بن کــه روّژ نامهی « ژبان » و « ژبن » شان بهشانی ئهم کۆمهڵه ئاگری کوردایهتی و وریابو نهوهی خوش دهکرد و کاریّکی گهورهی ده گیّزا بغ گهشه کردن و به هیّزکردنی دام و دهزگای ئهم کۆمەللە • وا بزانم ھەول و تەقەلاى بىي وچانى خۆبەختكردنى پىرەمىيرد و هاوزیّیانی دلسوّزی له رنگای پیشکهوتنی کاولییهکهی نیستیمان و داماوی گەل ھەرگىز لە بىر ناچېتەوە و بە زەزكىتى ئالنتون لـــە لايەزەكانى مېژۇي کوردا تۆمار دەکرى . سەرەزاى ئەوەش رۆشنىيرانى كورد توانىيان بە پېز لەو رۆژە ئالۆزەدا مەڭبەندىكى ترى رۆشىنىيرى يېڭ بەينىن و بە ھەوڭ و كۆشش دەرگاى كۆمەلى يانەي سەركەوتنى كوردىيان لە بەغدا كردەوه ، ئەوەش بە سەرۆكايەتتى (معروف جياووك) تا لەم سۆچ و گوزەرەوە بتوانن رەوزەوەى پېشىكەوتنى كورد بۆ پېشەوە بەرن . يانەي سىھركەوتن ھەر چەند لە روالەتدا يانەيەكى كۆمەلايەتى رۆت بۇ بەلام لە ناوەزۆك و راستىدا نموَ نهی کۆمەڭنکی سیاست بو ، ئەركى گەورەي نیشتیمان و بینشگەوتن و سەركەوتنى گەلى كوردى خستبوه سەر شان ، كردنەومى كۆمەلەكە ل ریّکهوتی رۆژی هەینی ۳۰/٥/۳۰ دەکات کە خۆپیشاندانیّکی گەورەی کوردایه تی بق ، که به چست و چالاکی یه کی بین ویّنه رۆشنبیرانی کورد و ئەفسەرە كوردەكانى وەك (جميل صـــدقى زەھاوى) و يياوە گەورەكانى بهغدا ههمقریان بهویهزی بهختیارییهوه بهشداری یان تیاداکرد .

له لایهن معروف جیاووکهوه و تاریّك خویّندرایهوه که تیادا مهبهستی دانانی ئیهم کومه لهی دهرخست که بریتی بق لیه خزمهت کردنی زمانی کوردی و بالاوکردنهوهی عیلم و زانستی له کوردستاندا ، پاشان له لایهن ئهدیبی نیشتیمان پهروهر (خلف شیوقی افندی داودی)یهوه و تاریّك خویّندرایهوه ، له پاشان ئهم بهزیّزانهی خوارهوه هه لبژیران و بق نه دهستهی بهریّوه بهری کومه له که :

ژمارهی دهنگهکان		ناوه کان
دەنگ	04	۱۔ ابراهیم افندی حیدری
دهنگ	1.7	٧- امن زُهٰ کي به گُذ
بدهنگ	17.	٣_ معروف افندي جياووك
دەنگ	1.7	٤_ محمود جودت به ك
دەنگ	۸٧	٥ عيدالله لطفي
دەنگ	48	٦_ خلف شوقی افن <i>دی</i>
دهنگ	۲۸	٧_ محمد عارف افندي ، زابتي توپچي
دەنگ	74	۸۔ احمد آغای کرکوکلی
دەنگ	٨٥	٩_ محامي عارف افندي پشدهري

ههروهها رۆژنامهى ژیان دهربارهى ئهم كۆمهله له سلیمانی له ٢٥ى حوزهیرانی ١٩٣٠دا نوسیبقى :

« پشت به خوا ئهم كۆمه له به ههمق لايه كى كوردستاندا لق و پۆپ دەهاوى و مىللەتى كورد به ههمق هيزىيەوه پشتيوانىيان دەكات و بۆ ئەم غايه بەرزە هەمق لايەك تىدەكۆشىين و بەم سىبەبەوه لە تارىكى جەھل رزگارىمان دەييت و نەتەوەكەمان بە چراى معارف رۇناك دەكريتەوە » •

ئهم کومه له شد و باره مه لبه ندیکی تری روشنبیری و هینلانه و هیز و توانای ئه و روژه بو و ئهم دهسته په ش له سوچی تایبه تی خویانه و بازوی تیکوشانیان راوه شان و له پیناوی زانستی و علم و پیشکوشنی و لاتدا خویان تهرخان کر دبو و له هه لبژاردنی ئه و پیاوه ناودارانه ی ئه م روژه و

دامهزراندنی کۆمه له که بۆمان دەرده که و پت که رۆشنبیرانی ئه و چهرخه به چی گوز و گوژمینکه وه هاتبق نه کوزی مهیدانه وه و چه ند هیوای گهوره و ئومیندی به رزیان له سه رئه م کۆمه له دانابق، دیاره کۆمه لهی یانه ی سه رکه و تن توند و تول پشتوینی تیکوشانیان به ستبق و ئاماده یی خویان پیشان ده دا که بتوانن له بواری گهوره بده ن و به هه ورازی به رز به رز به درزا سه ربکه و و ناموی به دری شادی و ئاسوی به ختیاری کورد و سه ربکه و و ناسوی به ختیاری کورد و به هه درای به ختیاری کورد و به هاد به در به

بهزاستی سهر گوزهشتهی تیکوشانی مؤکریانی له پیناوی بوژاندنهوهی کهلهپوری میللی و زیندوکردنهوهی لاپهزه وزبوهکانی میژوی کورد جیگای شانازی و مایهی بهرزییه بو گهلی کورد •

ههروهها دهستهی «کوردی و مهریوانی »ش له ساله کانی سیدا وه کو شیری ناوبیشه هاتنه مهیدانی خهباتی رؤشنبیری یه وه و چاپخانه کهشیان پشت به خو و به یارمه تی بی وینه ی رؤشنبیران توانییان پال به رهوره وه هوه متاوی پیشکه و تنه و بنین و

گۆمى بەستەلەكى رۆشنىيرى ئىللەقتىن و لە يىناوى زىندۇكردنەومى ناوی شیاعبره گهوره کانی کورد و ملاوکردنه وهی بهرهه مه کانیان بنو بوژاندنهوهی که له پوری میللتی و چاره سه رکردنی گیرو گرفت کانی كۆمەلايەتتى . زەنگى وريابتونەوە و رايەزىنيان لىخدەدا و گيانى خۆزاگرتن و یشت به خو بهستنیان به بالای ئوردوگای رؤشنییری کوردا ده کرد و به کورتج ئەم دەستەپەش جۆگەپەكى تر بۇن لە روبارى تىژى نەوەستاوى گەل و چاوگەنەك بۇن لە چاوگەكانى وربابۇنەۋە و رايەزىن و توانىيان لىــە تتوان ۱۹۳۱ تا ۱۹۳۹ دوازده نامیلکه له چاپ بدهن و بیخهنه ژیر دهستی خويندهواران و ئەدەب دۆستانى كوردەوه ، ئەم دەستەيەش كە ميزۋى سهرگروشتهی زانیاری و پیشکهوتنی کورددا بهردیکی گهورهیان خستوته سهر كۆشك و تـهلارى رۆشنىيرى كوردەوه ، لـه ريزى ئەم كاروانـه يېشكەوتوەدا شۆزە سوارى جلەوكېشىي مەپىدان ، گورزېكى گەورەي ناسوه سهر دهفهی شانیوه و له ده شتیکی چولی نائومیدیدا بهردی بناغهی بەرزى مێژَوَى كوردى تۆمار دەكەن ٠ ھەروەكۇ جۆن ناكرێ لە ناو كەژ و کَیْوِهکانی کوردستاندا باسی « پیره مهگروَن » نهکرێ ئاوهاش ناتوانین له ناو جەرگەى ئەم سەرگوزەشتە بچوكەشدا ، لە ناو چاوگەى رۆشىنبىرى زانستىدا رۆستەمى زالى ئەو چەرخە فەرامۆش بكەبن •

به نین پیره میرد له شاری سلیمانی به شیله ی میشکی و به بیری تیزی والابیزی مرواری جوانی دروست ده کرد و ده یکرده گهردنی بهرزی خوینده وارانی وشه ی قهشه ناف و و ته ی شیرینی ده هاویشت ناو زمانی گه نجینه ی به پیزی کوردییه وه که له پوری میللی تو مار کرد و به ناوی په ندی پیشینانه وه نهده بی کوردی ده زازانه وه و به دهستی روز نامه ی ده برده ریوه ، به دهستی کی تر قه لاچوی نه خوینده واری ده کرد و

ههر چهنده « حسین حوزنۍ مۆکریانۍ » به خوّی و چاپخانه که یه وه

به گژ گۆردۇي نوستىن و نەخورىندەوارىيەوە دەچۇ و نە وىنسەي كاومى ئاسنگەر ملى نابق بۆ ھەورازنكى سەخت ، شەو و رۆژى بە بەكەوە گرىي دەدا بۆ ئەوەي دەنكە گەوھەرى بن دەرياي ونبق ھەڭينجينىي • تــا بيخاتە سهر خوانی رۆشنبیری و ئاگری وریایی و راپهزینی بهریا بکا ۰ ههر چهنده سهرلهنویّی « نالۍ و سالم و کوردۍ و شیخرهزایان دهبوژانهوه بهرههمه به نرخه کانیان له کلۆری ونبـــق و پهراگه ندهدا زیندق ده کردهوه و به نامیلکه بلاویان ده کردهوه • گۆمی مەندى بەستەلۆكى ئەو رۆژەیان دەشلەقاند و لە ههول و كۆششىي خەستابۇن بۆ پېشىكەوتنى زانستى و عيلم • بەلام لەگەل ئەمانەشدا ھەمتى، ئەستىرەيەكى گەشى پرشنگدارى ئاسمانى كوردەوارى رق ناك كردبۆوه ، ئەمىش مامۆسىتا ئەمىن زەكى بەگ بىــ كىــ توانى پاش تەقەلايەكى بە پېز و مېشك گوشىنىكى زۆر و شىلەو نخونىيەكى تەواوموم شاكاري بهرههميّكي گهوره بهيّنيّته كايهوه ، كه ئهويش بريتييه له « ميّژقي کورد و کوردستان » به دق بهرگ و له سالی ۱۹۳۱ دا به زمانی کوردی له چاپ درا ۰

به زاستی لهم دو زیبانه میژوییه دا هه رگیز ناتوانین هه و فر و کوشش به پیز و ده وری بالای ماموستا ئه مین زه کی به گ و ده ست و قه فه می به توانای له مهیدانی زیندو کر دنه وه ی میژوی کورد و رو شنبیریدا به کهم نیشان بده ین و نرخی ته واوی نه ده ینی و له کاروانی رو شنبیریدا جیکای دیاری کراوی خوی بو دانه نیین م ماموستا ئه مین زه کی جگه له وه ی میژو توسیکی گه وره ی کورد بوه پیاویکی دانا و زاناش بو ، چونکه له و باوه زه دابو که زانستی و زانیاری ده ردی ده رمانی دواکه و تووی و هه ژاری و که ساسیه مهروه ها در یغییه کی نه کردوه له قه لا چوکردنی نه خوینده واری و ئاوالا کردنه و هی ده رگای فیربون و پیشه سازی ، بویه هه میشه ئاموژ گارکه ری قوتابیان و

هاندهری لاوان بوه لهم رووهوه ، پشت و پهنای دهستهی کوردی و مهریوانی بو ، کولهکه یه که هیزی یانهی سهرکهوتن بو .

به زاستی له و چه رخه دا ناتوانین ده وری ماموّستایان ، نهمین زه کی به گه له مهیدانی میّژ و و توّفیق وه هبی به گه له رقی زمانه وه فه راموّش که ین، هه رد و لایان وه کو دو شــوری کاروانی روّشــنبیری گورزی گرانیان داده وه شاند و ریّگای تاریّك و نوتوکیان به چرای روّناکی میّژ و و گه و هه ری و تهی کوردی رهسه ن روّشن ده کرده وه م

له ناو جهرگهی ئهم ململانی و بهربهرهکانی و تیکوشانه جوّربهجوّره که له سهرانسه ری کوردستاندا بهرپابق ، مروّف که گهر بهزاستی بزوانیته مَيْرُةَ پِيُويسته لهم قِوْناخهدا تَوْزَيْكُ باسى دوكانى « سيموْن ئهفهندى »(٦) بكات و مافي خوّى بداتي ، حونكه لهو رۆژانهدا چايخانه و ههندي شويني ئاومها به یائهی سیاستی دادهنرا ، که بنی گومان ئهم جیکایانه دموری بهرزیان ده گیزا له هوشیار کردنه وه و را په زینی خه اکیدا . دوکانی «سیمون نه فه ندی» دو کانیکی بچکۆلهی کونی سهر ئهو سوچهی شهقامی رهشیده له بهغدا که دهچیّته سهر شهقامی « متنبی » و دهرّوا بن بازازی سهرا و محاکم ، ئهم دَوَكَانُهُ هُهُرَجِهُ نَدُهُ خَاوَهُ نَهُ كَهُ يَهُ رَمُهُ نِي بَوْ كُورِدِيشِي نُهُدُهُ زَانِي • بهُلام بَوْبَوْ به جینگای دانیشتن و په کتری بینین و بیروزا گۆزینهوه و گفت و گۆکردنی سیاستی، به تایبه تی له روزانی هه پنتی و جه ژندا ۰ دیاره عه شقی هاوده ردی و لى قەوماوى كورد و ئەرمەن سىيمۆن ئەفەندى خستبوء سىــەر ئەم خوليايە . ئابهم چەشنە گيانى برايەتى و دۆستايەتى خۆى دەربېزى وپيشان بىدا . لاوان و قوتابیان و پیاوه گهورهکان و نوینهران و کاربهدهستانی ئهو رۆژه ههمق سهريان لهم دقركانه دهدا • بهزاستى دهوريّــكى ســـياسى لهو رۆژهدا

⁽۳) له کهشکو آلی ماموستا نوری کاکه حهمه ورگیراوه و له روژنامهی هاوکاریدا ههندیکی لی بلاوکرایه وه .

ده گیزا ، که جینگایه کی تر نه بق بق یه که بینین و کوبق نه وه و گفت و گوکردن شایانی باسه که یه کهم جار له سالی ۱۹٤۱ دا (۱٤٠) که س له قوتابیانی کورد له توتیلی (شرق) له شهقامی «نهر» که وا ئیستا جینگای «مصلحة الحبوب» کوده بق نه و بق یادگاریش و ینه یه کیان به گشتی گرت له چوارچیوه یه کدا له دو کانه کهی سیمون هه نیان واسی ۰ ئهم سیمون ئه فه ندییه له مانگی شو باتی ۱۹۷۰ له به غدا کوچی دوایی کرد ۰

له ناو جهرگهی ئهم دهشت و دهری سهرگهردانی پچرپچربیهدا له بـن دهریای ئهم دهسه پاچه بیهوه له ناتهواوی و سهرلی شیّواویدا که ههر دهسته و كۆر و كۆمەڭنىك گرتبقيانە بەر لە جم و جَوّلْ و چست و چالاكيا ، كۆمەلى لاوان جوّ گەلە ئاويْكى رۆشىنبىرى رۇناك و بىي گەرد بۇ . بنەوانىيىكى شۆزشگیزی دوا رۆژ بۇ ، لانەپەكى سەختى چاوكردنەوم و دايەزىنى لاوان بق • پشکۆ ئاگریکی سقر بقون که گهلی کورد ئومید و هیوا و گەورەپتى دواروزى چارەتوسى خستبوه سەر ئەستۆيان ، بەزاستى ئەم دەستە لاوم وهك يورهي هه نگ له شهقهي باليان دهدا ، دهنيشتنهوه ، مهم گوڵ و گوڵزار و کهژی کوردستانه دا کیومالیان دهکرد ۰ له کوی روبار و کانیاویکی سارد و رةِن و سێبهر و درهختی سهوز و بهرزی چهم و نزاری بهاتایهته رێگایـــان ههوارگهیان دهخست و هه نگوینی شهمه تلینه کهیان ده هینایه به رههم ۰ باشترین شاعیر و نوسهری ئهو چهرخهیان له گهلدا بو و جوانترین بهرههمیان له ناو میللهتدا بنو تنومار دهکردن • کومه نی لاوان لهو روزهدا چاوگهیـهکی وریابق نهوه و چاوساغیکی بی وینهبقن بو رق نکردنــهوهی شهقـــامی ژننی تاریك و سهركهوتن به ههول و كۆششى سەختيان ، رقبارى لێڵى قوزاوى رینگای رزگاریبان رؤناك ده كردهوه . به بازوی پولایینیان دهرگای سه ربهستیان ناواله ده کر ده وه و به چه کی خامهی ره نگینان کوت و زنجری بیری کونیان ههیرون ههیرون دهکرد ۰ تۆوی بسیری نوی و لیک دانــهوه و

بيركردنهومي نوييان دمكرد به بالآي جولانهومي گهلدا .

ئيّمه ليّرهدا مهبهستمان لهوه نيه ئهم دهسته بهرز و نزم بكهينهوه ٠ ئەميان بىگەيەنىنە كەشىكەلانى فەلەك و ئەوى تريان بدەين بە ناخى زەويدا . یاخود به سهنگ و بهرد و ترازقی ئهمزو روشنسیری و پیاوی لی هاتو و لاوی جهربهزهی رابقردة بکیشین و نرخی بدهینی • ترازوشمان بغ کیشان و نرخ دانان بهم بهرههمه شیرینه ئهو ریّگاو ئهم بیر و بـــاوهز و ئـــهو کۆز و كۆمەن و ئەم دەستە و تاقمانە بریتین لەومى كە ئایا كام لایان ئەم كۆمەنگايە هه نگاویک به ره وییش ده با و کونیکی تاریک به چرای پیشکه وتن روناك دهکاتهوه و کهلهبهریکی دواکهوتن به تاشیه بهردییکی ئیاوهدان کردنهوه ده گری ۰ که ند و کوسیمی ریْگای سه رکه و تن به هه وڵ و کوششی به یینز تهخت ده کا ۰ گیانی شورزشکیزی و سری نوی شنوهی ترکوشانی تازه له دڵ و دەرة ندا دەزویْنی و در به بیری کونی رزیو و ریبازی تیکوشانی وهخت نهماو دهدا • كۆمەلىي لاوان كە ئەو رۆژە ھەردۇ نامىلكەي «ىادگارى لاوان» و «دیاری لاوان» یان خسته ناو بازازی ئهده و منزوی جوالانه و هی کوردهوه به ناوهزوکیکی پر مانا و شیوهی نوسینی بهرز و ریبازی نـوی ههویّنی نو قازانی پیّشکهوتن و را پهزین بوّن و لهو سهردهمهدا بوّبو نه بنکهی شلۆزشگیزی و وریابتونهوه و لانهی بیرکردنهومی تازه و بلاوکردنـهومی رۆشنبىرى و زانسىت و ھىـلانەبتون بۆ يىخگەياندنى تتوسىـەر و شاعىر و تېكۆشەرى كورد لە دوارۆژدا ٠

کۆمەنی لاوان ھەر لە ھەول كۆبۈنەوە بە ھەردەوە دەگەزان و خەرمانی كەلەپۇرى نەتەوايەتىيان ھەلدەدايەوە، بۆ گەوھەرى شەوچرا دەگەزان، تىا بىخەنە سەر خوانى كەلك لىوەرگرتن • رابوردۇى پۆشنگدارى سەر گوزەشتەى گەليان دەخستە بەر شەن و كەوى لىتكۆلىنەوە و بە لاپەرەكانى مىيژۇدا دەچۇن تا كامى بە كەلىك و سىقدبەخش بىت بىخىمنە بىازارى

خویندنه وه وه و ملیان به سه رخویندنه وه ی بیری نویدا شور کربو وه و تا و توی گهم کتیب و گه و کتیبیان ده کرد ، به شوین ریگای رزگاری و گازادیدا ویل بون و عه ودالی دو زینه وه ی ده رمانی ده ردی کوشنده ی گهل بون و سه ریان بو سه رچاوه یه کی رقنی بی گهردی سازگار ده نیا ، تاکو له وید هه وارگهی خویانی لی بخه ن و ماندویه تی دقری ریگایان بشکینن ، تینویتی بیری میشکیان به بیری نوی زاخاو بده ن و تا له دواییدا دهست بکه نه ملی هیوا و شادی بنوشن و له گه نجامی گهم هه و فی و کوششه دا توانییان شیله ی بیریان ، به ری ره نجیان ، خوینی دلیان برژیننه سه رکاغه ز و گهم د و نامیلکه یه بیریان ، به ری ره نجیان ، خوینی دلیان برژیننه سه رکاغه ز و گهم د و نامیلکه یه بیریان ، به ری ره نجیان و پیشکه شی گهلی بکه ن و به م چه شنه گاوات و خه یالی بکه نه دیاری ده ستیان و پیشکه شی گهلی بکه ن و به م چه شنه گاوات و خه یالی مه ست و خوزگه و هیوا و خولیای سه ریان خست ناو چوار چیوه یکی دامه زراوی توکه و به و شه ی جوان و شیخ و یه کی کوردی به رز کردیانه دامه زراوی توکه و به و شه ی جوان و شدیخ و یه کی کوردی به رز کردیانه گهردنی جو لانه و وی کورده و ه

شایانی باسه وهکو له هاوچهرخانی ئهو رۆژه باسی لیّوه دهکهن به تایبه تی ماموّستایان شاکر فتاح ، حامد فرج که دامهزریّنهر و هه لسور یّنهری ئهم کوّمه لهی لاوانه و بلاوکهرهوهی ئهم دو نامیلکه یه که بریتی بتون له ماموّستایان «فاضل رؤوف تالهبانی ، شاکر فتاح ، حامد فرج ، حهسهن تالهبانی » ۰۰۰

نامیلکهی یسهکهم:

((یادگاری لاوان))

بهفدا ۔ چاپخانهی کهرخ سالی ۱۹۳۳

ئه م نامیلکه یه نوبه رهی به رهه می شیرینی چه ند لاوی کی د نستوره که بی گومان به شاکار یکی هه و ن و ته قه لا شیره ی بیری و الایی شور ه سوار یکی ئه و چه رخه داده نری که دلیرانه هاتنه کوری مه یدان و یه خه ی دیوی تاریکی شه وه زه نگیان گرت و هه نیان کوت یه سه رقه لای نه خوشی و دواکه و تن ، ریبازی نوییان له ریزه وی روشنبیری کومه لگای کوردا ئاواله کرده و ، به ره نگی چه رخی چه پ گه رد روژگاری ناهه موار له توانایا نیه که ئه م لایه روناکه میژوییه بسری ته و ه ، نه م یادگار و بیره و ه ربید له د ن و ده روندا کویرکاته و ، یا نه م نه ستیره گه شه له ناسمانی روشنبیریدا بکوژینی ته و ه .

بهم نامیلکه به ویستیان که ناوی «یادگاری الاوان»، خوین گهرمه کان ببنه میرات گر و ته واو که ری ئه و رینگا پیرفزه ، بغیه که ویستیان بهم نامیلکه به که ناوی «یادگاری الاوان» بق ، یادی بی ده نگی ئه و قه و مساوه گه و ره یه نامیل به نه نه و ه بیره و مری ئه و رفزه پزشنگداره بکه نه وه که به سه ره تای قو ناغی میژ قیه ک داده نری له سه رگوزه شته ی تیکوشانی کورددا ، له هه آبراردنی و شه ی «یادگار» بو گهم نامیلکه یه و لین ک دانه و می دیر به دیری تاو و توکردنی

نوسینه کانی ههموی ئهوه ده گهیه نی که ئهم دهستهی لاوانه روداوی شهشی رەشىي ئەيلۇل زۆر كارى تىخكردۇن و خوينىي شەھىيدەكانىي بەر دەركىي سەرا گیانیانی بزواندوه و دلیانی ههژاندوه و بۆته ماکی تی کۆشانیان و هینانهدی ئهم كۆمەللە بىچۇكە • دىبارە لەو ھەل و مەرجەدا نەدەتوانرا بە ئاشكرا و سۆر به سور له شهشی رهشی ئهیلول بدوین ، چونکه دام و دهزگای ئیمپریالیزم به ههمق رهنگ دهیهویست شوینهواری ئهم راپهزینه کویرکاتهوه و پــهردهی لهبیر چونه وه بدا به سهریا ، بنو وینه میری به زوری زورداره کی و هفدیّکی داتاشراوی ریّك خست تا یهرده و تارای سوّر بهرن بوّ عهرش! ههروهها بۆ ئەودى پىرۆزبايى ئىـەو كوشتاردى لىخ.بكەن و بە مـــلكەچى لـــە ئاستى زۆردارى و ستەمى چىنى فەرمانزەوادا بلىيىن دەستتان خۆش (١) نامىلكەكە بریتییه له ۸۰ لاپــهزه و باســهکانی ههمــه جوّرن ۰ له پیشکهشــییهکهوه دەس پىخدەكات كە بە ناوى لاوانەوە نۆسراوە . وەختىخ مرۆڤ ئەم پېشىەكىيە دەخو ێنێتەوە بۆنى بەيانێكى سياسى لىحدێت كە دەستەيەك لە لاوان پێشكەش به گەل دەكەن و لە بەرنامەى كۆمەڭنىڭ دەچنىت كە دەخرىتە بەردەم ھەتاكو لاوان پهيزهوي بكهن و له سهر روناكتي بهريّوه بزوّن • شاياني باسه ئــهم پێشهکییه ههمق رقیهکی کۆمهلایهتی ، سیاسی ، ئهدهبی گرتۆتهوه • دەرد و یهژارهی گیروگرفتی ئهو رۆژه دهردهخات و لاوان دادهنیت ب هیزینکی کاریگهری لیّهاتقی جهنگاوهر ، له ییّناوی خوزگه و ئاواتی گهلا . بانگ له لاوان دهکات و هانیان دهدات تا جیّگای سروشتی خوّیان بگرن له ریزی بزوتنهوهی نیشتیمآنیدا و دایاندهنیت به هه لگری ئیالای بیشکهوتن و

⁽۱) ئلموژگاری: ماموّستا شاکر فتاح له دانیشتنیّکدا گوتی: « ویستمان له سالی ۱۹۳۳ یادی شهشی رهشی نه یلول بکه ینه وه ، دو را هاته گوری در یان یه کیّکیان بریتی بو له وه ی که خوّپیشاندانیک به یمان . نهوی تریان کوکردنه و یارمه تی یه یک بدری به ماله شه هیده کان . له دوایتدا بیری دووه م سهری گرت ، هه ندیّک پاره مان کوکرده وه و له ریّگه ی توفیق قه زازه وه درا به ماله شه هیده کان .

رو ناك كرد نه وه ى تاريكى شه وه زه نگى ژيان و پييان ده نيت : به بازوى ئاسنين ئيوه زنجيرى ديليتى و كويره وه رى ورد و خاش ده كريت و هه و ئيوه ن ب ته نك لي قه و ماوان و داماوانه وه بين و ببنه قوچى قوربانى بو رزگارى و ئازادييان و ئيوه ندنتان پره له برايه تى و ئاشتى و خوشه ويستى و لي بوردن، كه بارى پيشكه و تنى گه لتان خستو ته ئه ستو و بهم چه شنه نرخ ده دا به لاوان و ده ورى گه و ره يان له ريزى بزوتنه وهى گه لدا ديارى ده كات و له باشان باسى دايكى نيشتيمان ده كات و هاواريان بو ده هينيت ، كه بينه پاشان باسى دايكى نيشتيمان ده كات و په روه رده كردنى رو نه كانيان و تا بينه ياوى دواروژى ناودارى سود به خش بو گه ل و نيشتيمان و داوا له كچانى پياوى دواروژى ناودارى سود به خش بو گه ل و نيشتيمان و داوا له كچانى خو به خست كه رو ده كات بو خه بات كردن له پيناوى گه لدا و بينه دايكينك د نسوز و خو به خست كه رو و

دوایج دینه سهر باری کوردایه تی و داوا ده کات که پیویسته منال ههر له سهره تاوه زمانیان به کوردی بیشکوی و گوییان به بیستنی ده نگی کوردی بکریته وه و چاویان به دیمه نی جوانی شاخه کانی کوردستان هه نینن و دیاره نهم ده سته به هیشتا به کال و کرچی ده زواننه باری کوردایه تی و هیشتا ههر له قوناخی شمشال لیده ری بیری نوی دان میشکیان نه وه نده بیر ده کات و دنیان ههر نه وه نده لی ده دات و نه گهیشتونه ته راده ی بیر کردنه وه به قول بو لین دانه وه و شی کردنه وه ی ده رد و په ژاره ی کومه لایه تی و ده گه زین به شوین چرای راسته قینه دا بو رقنا کردنه وه ی ریکای خه بات و چاو ساغیان به دی نه ده و می دورد و که و و که و و مال ده که نبو دوری به سهر چاوه یه کی رقنی بی گهرد که له دوایی دا تینویتی ماند و بی نیان ده رچیت ، سهر چاوه یه کی رقنی بی گهرد که له دوایی دا تینویتی ماند و بی زناوی رقن و سازگاری تی موزنه و سازگاری به خونه و ۴ که هم شه و پیشکه شیبه به :

ينشكهشه:

بۆ ئەو لاوانەي درەوشى پېشىكەوتن ھەڭدەگرن ٠٠٠

بۆ ئەو خورتانەي رىگاى تارىكى ژيان بۆ كۆمەٽيان رۇناڭدەكەنەوە..

بۆ ئەو بازۇ ئاسنىنانەي زنجىرى گىرۆدەيى دەپىچزىنن ٠٠٠

بغ ئهو دلسنوزانهی گوییان له گریان و هاواری ههژاران بوه ۰۰۰

چاویان به کهساسی و لیخهوماوی دامهاوان کهوت و به دهنگیانه وه

دەچن و يارمەتىيان دەدەن •••

بۆ ئەو گیانانەى پرىيانە لە برايــەتتى و ئاشـــتتى و خۆشـــەويسـتتى و لىخ.بوردن ٠٠٠

بَوْ ئُهُو پالْهُوانانهُی باری پیّشکهُوتنی ولاتیان وا بهسهر شانهُوه٠٠٠ بَوْ ئُهُو دَلاَنهُی بَوْ خَوْشهُویستّی لیخدهدهن ٠٠٠

بَوْ ئُهُ وَ زَارَا مُهُ یَ کُهُ وَارُهُ کَهُ یَانُ وَهُ کُوّ بِرَوْسُکُهُ شَهُ وَهُ زَارًا مُهُ یَ کُهُ وَارْهُ کَهُ یَانُ دُهُ کَاتُـهُ وَهُ ٠٠٠

بۆ ئەو دایکانەی مندالەكانیان بە ناوی خدمەتی ولاتەوە گۆش دەكەن٠٠ بۆ ئەو كچانەی دایكی دوارۆژن ٠٠٠

بر نه و کورانه ی خاوه نی سبه ینین ۰۰۰ بر نه و مندالانه ی زمانیان به کوردی ده پشکوی ۰۰۰ گوییان به بیستنی ده نگی کوردی ده کریته وه ۰۰۰ چاویان به دیمه نی شیوه ی شیرینی که ژ و کیوانی ره نسگینی کوردستان هه لدی ۰۰۰ بر نه و دلانه ی خوشه ویستییه کی پاك و بی هنوی کورد و کوردستانی تیایه ۰۰ بر نه و کهسانه ی بروایه کی ته واو نه گوراویان به سه رکه و تن و ژبانه و و و ربا بو نه و هی کورد هه یه ۰۰۰

بۆ ھىـــوا •••

ئەم يادگارە پېشىكەش دەكەين •

بادگاري لاوان له سالي ۱۹۳۳ دا له مهغدا دهرچق ٠ کومه له لاوټکي خوین گهرمی ئه و روزه پشت به خو ئهم ئهرك و فرمانه پیروزهیان خسته سهر شانیان ، زوریهیان له بهغدا له کولیجی حقوق ، دار المعلمین ، طب دەيانخويند . لــه نيوان خويانــدا نيمچه ريككهوتنيك و يارمهتج،دانيكى یه کتری دروست بوبو و دیاره بهستنی پهیمانی دملیتی ۱۹۳۰ شستیکی گەورەبۇ بۆ خۆشكردنى ئاگرى بەرگرى ، تتۈكردنى گيانى بەربەرەكانىتتى يارته نيشتيمانيه كان و پياوه ناســراوه كاني ولاتي ئــهو رۆژه ٠ به وتــار خو نندنه وه ، به نوستن ، به کو زبهستن و به وشهی حوان ٠٠ به وتهی شۆرشگنېزۍ بېړي نوې بان له ناو گەلدا دەچاند . به تابيەتتى لــــەم ھەل و مهرجهدا « دمستهی نه هالیش در نغیان نه کرد و له ههون و تهقه لادان ، سر وچان بۆ بلاوکردنەوەي بىرى نوێ دژ بە ئىمبريالىزم و ھاندانى گەل ، بۆ بەربەرەكانىكردنى دام و دەزگاى بۆگەنى فەرمانزەوا ، بە تاببەتچ ھەندى هەل و مەرجى ناوخۆىچ و جېھانچ لـــەو رۆژەدا كۆيۈيۆوە بۆ ئەومى يىنتە ههوین بو وربایو نهوهی رایه زین ماری جبهانی به تابیه تب گیروگرفتی ئایوری جیهانی که له ۱۹۲۹ وه تا ۱۹۳۳ دهستی یی کرد و دریژه ی کیشا و له عیراقدا کاری خوّی کرد ۰ ئەوپش بە ھۆی بەستنى عیراق بە ئابۇرى بەرپتانيا و لە دواییدا به ینی دابه شبونی بازازی ئابوری جیهانی بنو دو بازاز : بازاری سۆشىيالىسىتى لە پەكىتى سۆۋيەت بە تەنھا و بازازى ئابۇرى سەرمابەدارى له ههمقر جیهانی سهرمایهداری دا ، بهم رهنگه نزمی و بهرزی ، تیک چون و گەشلەكردن ھەمق نەخۆشىيەكى ئانۋرى سەرمالەدارى جىھانى ك عنراقدا ده نگی دهدا به وه و کاری خوی ده کرده سه ر بار و دوخی کومه لایه تی ه بۆيەكا ئەم گيروگرفتە ئابترىيە دەستىكى گىنزا لــە بەرپابتونى مانـــگرتنى کریکاراندا له یه کی ته مؤزی ۱۹۳۱ دا له به غدا به چه شنی که ناگری ئهم

مانگرتنه وه کو «محمد صالح قزاز» (۲) ده نیت ، به غدا و شاره کانی خوارقی عیراقی گرته وه دیاره بی مه لامه ت نه بق که «ملك فیصل» (۳) داد و بیداد ده کات لهم روزه دا له بارهی دوخی عیراق و له یادداشته به ناوبانگه که یدا که بو هه ندی پیاوانی عیراق لهم باره یه وه ناردقیه تی که دق وینه ی بیچوك بو پیشاندانی باری ناسازی عیراق ده هینیته وه و یه کینکیان مانگرتنی کریکارانی به غدایه و دووه میان شورشی شیخ مه حمق ده و ده نیت مانگرتنی کریکارانی به غدایه و دووه میان شورشی شیخ مه حمق ده و ده نیت و ده نیت به ۱۵ هه زار تفه نگی حکومه ته هه و به به ۱۵ هه زار تفه نگی به رامب د چه کداری ناوخوی نه و تو پیک به پین که بتوانیت ناماده بیت و له یه ک وه ختدا دو شورش له دق شوینی دور له یه کدا دا بم کینیته وه » و

به رّاستی فه یسه ل له یادداشته کهی سائی ۱۹۳۲ دا باشس بوّی چوه ، چو نکه له و سهر ده مه دا کیشه ی کورد و کیشه ی کریکاران دام و ده رگای ئیمپریالیزمیان هینابوه لهرزین و له قه له ق و دیاره کوّمه نی لاوان که قالبوی ئه و روّژه بوّن پیویستی تیکوشانی ئه و سهر ده مه هینابونیه کایه وه و خستبونیه سه رشانوی میژو و کوّمه نه ی لاوان به گشتی روّنه ی هاوچه رخی شه شی ره شی ئه یلول بون و زمانی حالی پیشاندانی ئه و ده وره بون و نوینه ری راستی ئه و کوّمه نگایه بون ، بویه کا به سه نگ و به ردی ئه و روّژه خه له های خه و خه رمانیان ده پیرا و به پیری قوّناخ و پله ی جو لانه و می کوردی خه له و خه رمانیان ده پیرا و به پیری قوّناخ و پله ی جو لانه و می کوردی

محمد صالح قهزاز: سهر کرده یه کی نقابی به ناوبانگی کریکارانی سالآنی سی بق ، دهوریکی بالآی نواندوه له ریک خستن و را په رینی کریکاراندا بو گهیشتن به مافی رهوایان و بق ههشت سهعات کارکردن و باش کردنی گوزه رانیان و لهم ریگهیه دا دوچاری گرتن و دور خستنه وه بق ه و له سالی ۱۹۳۱ دا له گه ل ماموستا « کامل چادر چی و ده سته یه کدا بق به یه کیک له دامه زرینه ری « جمعیة الاصلاح الشعبی » . روژنامه ی ئیستیقلال ، ساله کانی ۳۱ هه تاکو ۳۷ .

⁽٣) مذكرة ملك فيصل الاول عن كتاب «اوراق ناجي» .

هه نگاویان هه ل ده هیّنا تا ئه مانیش له م توله ریّگه یه وه شتیك به شتیك بکه ن و بەردىكى بچوك بخەنـــه ديوارى بەرزى تىكۆشـــانى نەسرەوتى گەلەوە • نامیلکهکه که بیخجگه له پیشهکییهکه که به ناوی لاوانهوهیه دیته سهر باسیّکی تر به ناوی « شین بنر گو آیك » كه بریتییه له پارچه پهخشانیکی ئـــهده بی بهرزی دن تهزین و قون و کوردییه کی پاراو که ئیستای خویندهواری کورد ده یخو پننیته وه دڵ و دهروٓ نی ده هه ژینی و زاخاو به میٚشکی گهرم و گوڒیشی دهدا به شیخوه یه که ته زی و بزیبه کهی ههر پیوه دیاره • عهم په خشانه بریتییه له گفت و گۆیهکی جهرگ بری بۆنکز قزاوی نیسوان ههژاریکی داماو و گوٽێکدا،که سهرگوزهشتهی دق چهرخ و دهوری جوٚر به جوٚر ده گێڒێتهوه٠ دەورى يەكەمى ھەردۇلايان پېزېۋ لە ئازادى و شۆخ و شەنگى و بەختيارى ، که له لوتکهی هاهزار به ههزاری ساه رکهوتندا وهك بلبلی خوش اواز لهخویّندندا بوّن و له کوّشکی بهختیاری و کامهرانیدا دنیای شادییان بهسهر دهبرد ۰ به لام له دهوری دووهمدا ههر دؤکیان پهل و پوّیان دهشکی و له تهختی بلندی کامهرانییهوه دهکهونه چالی کهندهلانی مردن و کهساسسی و داماوییه وه و بن دهریای بهد به ختی و نائومیدییه وه و به لام له دواییدا دەرمانى ئەم دەردە كوشندەيەت بۆ دەسنىشان دەكات و گيانى نەبەزىن و باوهز به سهرکهوتن به بالای گهلدا دهکا و خهلکی له خهمی دوش دامان و ورمبهردان رزگار دمکا و دملیّت :

« مهمیّنه ۰۰ بمره با بهسس رقی گرژ و موّنی گهردون ببینی ، بهس چنگی خویّناوی زوّردارمان چاو پی بکهویّت ، بهس نالهی دل تویّنهوهی ههژاران و گریانی به کولّی داماوانمان بیّته گویّ ۰ با بهسس نهرهی خوّهه لکیشانی خوّپهرستان ببیسین ۰

بمره ۰۰ مردن له ریّگای خوّ رزگار کردنـــدا گهلیّك چاكتره لهوهی

ئازاری گیرۆدەیت ناو قەفەس ھەلگرى • مەویستە گیانە بزۆ ، شیرینم بزۆ بىرە بۆ ژیان » •

بهم چهشنه نهم پهخشانه وینه و روخساری نه و روزهی کومه لگای کوردت بو دهر دهخات و له ناسویه کی به رزی پر ناوات و نامانجه و ده دهخاته که نده لانی زیندان و مردنه و ، به لام له دواییدا رات ده چه له کینی ۱۰۰ و هاوارت لی ده کا که مهوه سته ۱۰۰ را په ده ، تیکوشه ، تولهی دواکه و تن به خت که له پیناوی ژبان و سهر که و تن دا ، که نهمه ش ده قی نه و پهخشانه یه :

(شين بۆ گولنك))

«ههژار: گوله سیسه که تۆش وه کو من لی قه و ماوی ، داماوی ، تو دوینی ره نگین و خه ندان و ته ر و تازه به چلی خوته وه ده شه کایته وه ، منیش شاد و روخوش به دهم شده ی ژینه وه ده شنامه وه ، تو ده ستی زوردار بیچرینی ، من گیژه لو کهی په ژاره له بیخ و بنی هه لکه ندم ، تو دوینی جوانی گولشه ن بوی ، شه و نسی خاوینی سه ر لیوت پیشکه شی ده کرد به مرواری ملی رستاری خوش و یستن ، منیش فرمیسکی شادی چاوم ده هو نمه وه بو گه ردانه ی گه ردنی شیرین ، تو ئه مرو سیس بوی ، په ره کانت به سه ر یه کا چوه ، گول و گه لات و ه ریوه ، شیوه ت په شیواوه ـ ژاکاویت ،

منیش خهم تیکی شکاندوم ، هیزی ئه ژنوم نه ماوه ، په زمی دلم به رگهی خورپهی خوری بی سامانی ناگری • تو دوینی بولبولانی ده نگ خوش به روت هی ده که تین ، سوزهی به یان پرچی ئالوزاوی شانه ده کردی ، روشنایی خاوینی روژ چاوی به کلی هوشیاری ده رشتی •

منیش له کۆزی دلداراندا یه که بهختیار له باخی دلاندا یه کانه گولیّنکی

گهش له ئاسمانی خوش ویستندا تاکه ئهستیرهی پرشنگداربتوم ، کیژان له سهر زهردهخه نه یه زارم بناغهی ههزاران کوشکی هیوایان دادهمهزران، جیهان له بهردهم ئارهزودا ملکهچ که و تبق •

ئهمه ههمتری دویّنی ۰۰ دویّنی ۰۰ ئاه ۰۰ چ خهویّکی خوش بق نه هاته دی ، به لام ئهمرّق له سهر ته ختی بلندی کهوتمه خواره وه ، ئهستوّم بق به پوّل و بقمه نیچیری بهردهستی میکروّبان ۰ ههروه ها سبه ینی ده بمه خوّراکی سهر سینه ی قهل و دال و مار و میرّق :

به لنی سبه ینی ده بیته خاکی سهره زی ، زوّر له وانهی که دویّنی ده یان خستیته سهر سهر پی به سهرمانا ده نیّن ، له گهلیّك یادا پهرده یه کی ئهستور به سهر ناوماندا دیّنن ، له بیرده چینه وه ،

به لام تو ۱۰ توش هه ژاریکی وه کو من سبه ینی ده بیته خاله و تیکه لی گل ده بیت ، تو نه و گولهی که چه ند جار سنگی کیژانت رازاند و ته ه ده روازهی شاری دلانت کرد و ته وه ، به بونی خوشت مؤته کهی په ژاره ت له سه رسنگی هه ژاران الابردوه ، به پشکوتنی خونچه ت گولی هیوات نه دلی هه ژاراندا گه شاند و ته وه به شیوه ی شیرینت دلداریت له دلی هه ژاراندا گلپهی سه ندوه ، هه زاران جار قسه هو نان «شاعران» به گونای یاران و لیوی جوانان ناویان لی ناوی ، سبه ینی کی ده زانی نه و گله نه م گوله یه ؟!

کی دهزانی به سهر تهن و مهنی نه ژیاویا ده رّوا ؟ کی دهزانی به سهر لاشه ی جواناندا هه نگاو هه ل ده نیت ؟ کی ده زانی ئه و خو له ی کی خو په سه ندی پیا ده نی دلی مندالیکی ساوا ، میشکی گه نجیکی نامراد که له به ری ژینی نه خواردوه ، یان سنگی ژنیکی هه ژاره که تامی شادی نه چه شتوه ، یان رقی گولیکی شیرینه که دلوپی شهونمی نه که و تو ته سه رق ، کی ده زانی چ که سه ؟

مهمیّنه بمره ۰۰ تــقش وهکو منی ۰۰ من و تو هاودهردین ، تو به برژانگی شوّر و من به چاوی گلوّفراوما ، تو به رهنگی ئهرخهوانی و من به فرمیّسکی خویّنینمدا ۰ تو به ژبانی کورت و من به رابواردنی کوّتاما له یه كده چین ۰

مهمیّنه ۰۰ بمره ، خیانی شیرینم : چاوی پی هه لهیّنانه وه ت لیّك بنی ، ئه ستیّره ی بق نمان له كۆزی نه بق ندا ئاوابق ۰ گلۆله مان كه و ته لیژی ، هیچ دلّت له خۆت نه میّنی ، تۆ ده ست له چلی به رئه ده ی من له هه زار ، تۆ ب هیوای شه و نمی خاوینی پرشنگی شنه ی نه سیمی ۰ من به هیوای هه زاری هیوای شه و می که تۆ ئه ته وی هه نگ زاری شیرینت بمژی ، منیش ئه مه وی لیّوی شیرینم بگه زم ۰۰ مه وه سته بر ۆ ، وه ستان چ كه لکیّكت ناگری ۰ شیرینم بگه زم ۰۰ مه وه سته بر ۆ ، وه ستان چ كه لکیّكت ناگری ۰

مهمیّنه بمره ۰۰ با به س رقی گرژ و مق نی گهردق ببینی ۰ به س چنگی خویناوی زوردارمان چاو پی بکهوی ، به س نالهی دل توینه وهی هه ژاران و گریانی به کولی داماوانمان بیته گوی ۰ با به سس نه زمی خوهه لکینشانی خویه رستان ببیسین ۰۰ بمره ۰۰ مردنی هوزار له رینگهی خو رزگار کردنا گه نیك چاکتره له وهی ئازاری گیروده بی ناو قه فه س هه لگری ۰ مه وه سته گیان فیدا که ری و لاته که ی ۰ هه روه ها بانگی ئافره تان ده کات بو فیربون و باسی دوایی به ناونیشانی «ژن» بریتییه له په خشانیکی کومه لایه تی باسی دوایی به ناونیشانی «ژن» بریتییه له په خشانیکی کومه لایه تی

بسی دوری بالآی ژن له کومه لدا پیشان دهدا ، ههر وه کو چیمه ن به گوله وه جوانه ، ئاسمانیش بی ئهستیره نابیت ، کومه لی ئیمه ش به ژنهوه به نده ، واته کومه لی بی ئافره ت وه کو دره ختی بی بهر وایه ، لیره دا باسی جان دارك ده کات و ده یکاته نمو نهی ئازایه تی و قاره مانیتی که توانی بییته پاله وانیکی گیانه برو م شیرینم ، برو ، بمره بوژیان » ،

خویّندهواری ، تاببنه دایکیّکی هاوچهرخی نوی و ئهرکی سهرشانی خوّیان بزانن بهرامبهر به کوّمهل و گهل و نیشتیمان ۰ ئهم پهخشانه «ع ـ ت »

نوسیو تنییه وه و له ئه نجامی پرسینه وه دا بغرم ده رکه وت که ئهم ناوه «عارف تاله بانی» یه ، که وه ختی خوی له به غدا قو تابی بوه ۰

دوایتی دیّته سهر هوٚنراوه :

هۆنراوهی « یادگار و هیوا » ههر چهنده ناوی به سهرهوه نیه ، به لام ئهوهنده به ناوبانگ و دلگیر و بهرزه ، ههمق خویندهواریکی کورد دهیزانی که هی « کییه » ه و ا بزانم پیویست به باسکردن ناکات چونکه روّشنبیرانی کورد به ترازقی ئهده بی کیشاویتی و نرخی خوّی داوه تی ه

دوایت دیسه سه ر نوسینی « سه ربه ستی منان » ، په خشانیکی کومه لایه تی و په روه رده یتیه بو باوك و دایکان که شینوه ی کاموژگاری وه رگر توه بو نهوه ی ریبازی شه و کاموژگاریانه بگرن بو پیگه یاندن و کوش کردنی مندالان ، تا له دواییدا بینه پیاویکی به نرخی دواروژ و سود به خش بو نهم گهله ، نوسه ری نهم توسینه « ج ، م » ، ، له نه نجامی پرسیندا ده نین خوالی خوسبو « جمال مجید سلیم » ه که وه ختی خوی نه فسه ر بوه ، پاشان دو هو نراوه ی ماموستا « گورانی » تیایه ، یه کیکیان « هه وری پاشان دو هو نراوه ی ماموستا « گورانی » تیایه ، یه کیکیان « هه وری پایز » و شه وی تریان « گه شتی هه ورامان » ، هه دروه ها هو نراوه یه کی هی نراوه یه کی هی نراوه یه کی هی نراوه یه کی در دو ده رمان » دیت ، په خشانه که باسی ده وری کومه لایه تی و ده ردی سروشت ده کات ، هه دروه ها توسینیکی کومه لایه تی و سود به خشی تیدایه به سروشت ده کات ، هه دروه ها توسینیکی کومه لایه تی و سود به خشی تیدایه به ناوی « محمد عبدالرحمن پاشا »یه ،

دوایت دینه سهر نوسینی « شاعیره کانمان » که بریتییه له گوشه یه کی ئه ده بی و لیر هدا نوسه ر ماموستا « ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ » که زوّر به تو ندی ره خنه له شاعیره کان ده گریّت و نرخ و گرنگی هو نراوه ده رده خاله پیشکه و تنی و سهر که و تنی گهلدا که ده لیّت :

[به سه ئیتر باسی یادی ئه سکه نده ر ، ئاوی به قا ، جامی جه م ، ماهی که نعان و عهزیزی میسر ، تا کهی له سهر ئه م ریزه وه ده رون و له کیشه ی ده ردی کومه لایه تی خومان دور ده که و نه و ، تا زوه رو بکه نه گه ل و نیشتیمان و جوانی سروشتی و لات بکه ن به قیبله گاتان بو هو نراوه ، نیشانگا ، گیر و گرفت و ده رد و خه فه ت ، خوشی و تالی گه له که تان بکه ن به نیشانگا ، رو بکه نه و ینه و رو خساری کومه لگای کورد ، وه رنه سهر باسی چون به هی مهر ئه دوشی، شیرین ته شی ئه ریسی و مه شکه ئه ژه نی ، فازدار به شل و مل له ره ز ئه گهریته و ، وه رنه سهر باسی سروشتی به رزی کیو و که ژه جوانه کانی ره ز ئه گهریته و ، وه رنه سه رباسی سروشتی به رزی کیو و که ژه جوانه کانی ره ز ئه گهریته و ، وه رنه سه رباسی سروشتی به رزی کیو و که ژه جوانه کانی زه به ند و چر ، ۰ ۰ ه ه تد ، ده ست هه لگرن له لاسایت کردنه و ، و چاولی کردن] ۰ زه به ند و چر داوای ریالیز میکی ئه ده بی ده کات ،

دوایی دینه سه ر نوسینیکی تـ ر به ناوی پاریزگای چاو که له نوسینی و ع ع غ) که ئهویش « د ـ عبدالرحمن عبدالله »یه • دوایی نوسینیکی تـ ر به ناوی (شهرمن) که باسی خویه کی ناشیرینی کومه لایه یی ده کات و داوا له همو لایه که ده کات که ئهم نه خوشییه پیسه قه لاچوبکه ن ـ به ناوی « ع • س »هوه وه رگیزاوه ته سه ر کوردی • هه روه ها چیروکیک به ناوی « کرده وه ی ده رویش » که له نوسینی (ه) یه • هه روه ها نوسراویک به ناونیشانی « ژبان چیـه » کـه ئهویش نوسینیکی وه رگیز وه له گه نوسینی ماموستا (شاکر فتاح) ه •

له پاشان بــه توسینیکی ته ندروستی و چه ند قسه یه کی نهسته ق و به نرخی « تولستوی و فیکتور هوگو » کوتایی پیدیت ۰

نامیلکهی دوهم:

سهره تای ئیش هه مق یه کبونه ، ئه ویش نابی هه تا هه دلی نه که که دلید هه دلید سیار یژی نه که ی ا

ديارى لاوان

لاوان

له چاپخانهی بهغدا چاپکرا .

به غدا _ ۱۹۳۶

ئهم نامیلکه یه بریتییه له ۹۸ لاپه زه ۰ به چه ند باســیّکی جوّربهجــوّر رازاوه ته وه ، که ههر یه که یان گهوهه ریّکه و له بن ده ریایه لئه هه لیمنجراوه ۰ له پیشه وه به م سه ره تایه ده ست پی ده کات ۰

پێشىكەوت

ئهوا پشت به گهوره یی خوا و یارمه تی هه ندی مه زنان و خاوه ن بیره وه ئهم سالیش توانیمان به ناوی «دیاری لاوانه وه» دیارییه ک پیشکه شبکه ین ، هیوامان وایه که ئهم ته رحه نوسینانه که لکیان هه بی بن گهله که مان • چونکه بیجگه له وه که گهلی په ند ، ئامنرژگاری ، شسیعر ، چیر ق ک و قسسه ی به

فه زیان تیایه ، بغ پیشکه و تنی زمانه که مان و به تایبه تی بغ ریک خستنی و جوان کردنی چه شنی نوسیاری کوردی هه نگاویکه بغ پیشه وه ۰

« Keli »

كۆمەلىي لاوان ھەر حەندە بە ژمارە وەكو ھەندى لە مامۆستا و بهزیّوهبهرهکانی دهیلیّن له نیّوان ۲۰ ــ ۷۰ قوتابی تیّدا بوه ، بهلاّم له راستیّدا ته نها چه ند لاو نك مومى سوتاو و كو له كهى ئهستور و ئاگر خوشكه رى ئهم كۆمەلە ىون . چونكە لە ھەمق بزۇتنەۋە و رايەزىنىكى شۆزشگېزىدا تەنيا دەستەيەك دەبيتە پيشەنگ ، بنكه ، بنەوان ، ئالاھەلگر و دەمراست . لەبەر ئەمە دەتوانىن ھەندىكىيان ھەلىۋىرىن سان داىنىيىن بەكۆللەكە و جلەوكىش و بهزيّوه بهر • بغ نموّنه له شاعيره كاندا وه كوّ زيّوه ر ، گوران ، شيخ سهلام ، بيُّكهس حكه ئهمانه لهو سهردهمهدا نه قوتابيّ بوّنه و نه له بهغداديش بوّن ٠ به لام هاودهرد و هاوده نـــ گمي ئهو قوتابييـــانه بوّن ٠ گيانيـــان بوّ په کتري لى دەدا و ھەردۇ لايان بە گيانىك دادەنران ، بۆيەكا دەتوانتىن ھەندىك لــەم نوسهرانه به كۆلەكە و پېشىزەوى كۆمەلەكەي دابنىين • ئەوھى شايانى باسە با بلّێين لهو سهردهمهدا ژياني پارتايهتۍ زۆر کرچ و کاڵ بوه بۆيه بوهته هۆی دەستەپاچەبى و جولانەومى نىشتىمانى قال نەبۇبۇ لە تېكلۇشانى حىز بايەتىدا، جگه لهوهی که کومه لگای عیراق هیشتا ئاوس نهبوب و به کور و کومه لی

ئهم دەسته لاوانه ، دەركردنى ئـهم دق ناميلكه به ريّكى خســتبق ن و په يوه ندى گيانى هاوبه شى و خزمهت كردنى گهل و نيشتيمان پالى پيّوه نابق و وهكق هه نديّك له خوّيان ده ليّن : جار و بار ده چق ينه مالى ماموّستا توفيق وه هبى و زاخاوى دلمان لـهوى به پيزكردن و نقســينى كوردى دەدايه وه، يان له چايخانه و جيّگاى تردا يه كتريمان ده بينى • واتا كوّبق نه وهى

تایبه تیشــیان نهده کرد به لام لــه نیوان خویاندا پارهیان کوده کردهوه بــو به زیره بردن و چاپ کردنی نامیلکه که (۱۵۰۰) ژمارهیان لیخ دهرده کرد ۰

دوایی دیّته سهر ن*و*سینی*ّکی* ماموّستا « ر. ن » ئـــهویش که بـــهزیّز « رهشــــید نهجیب »ه .

وهلي ديّوانه

ژین وشیعری

زیندو کردنه وه ی یادی شاعیر ینکی وه کو وه لی دینوانه ی چو ل په رست و کوچه ری هه ژاری نه خوینده واری دلپاکی ساده و به کام نه گهیشتوی ، دهست له ملی هیوا نه کردوی دهشتی و نبوی له بیر چودا ، به کارینکی گهوره و ئهرکینکی پیروز داده نری و بانگزاهیشتیکه بو وریابو نه وه و راچه له کینی خوینده واران ، بو گهران و پیاچو نه وه داستانی پر شانازی و به هره وه ری گهل و هاندانی روشنبیران بو چونه پیشه وه بو بو ژاندنه وه و کوکردنه وه که له و هاندانی روشنبیران بو چونه پیشه وه بو بو شوراندنه وه و کوکردنه وه که له پوری میللی و شاور ابوزابونی میژوی به نسر خداری گهل ، بو ئسوه شاعیر و هونه رمه ند و گهوره پیاوانی کورد جیگه ی سروشتی دیاری کراوی خویان و هرگرن و

کۆمه لگای کورد زیاتر له (۲۰۰) سال پیش ئیستا و له ناو جهرگهی گهرمیان و کویستانی عیلی جافدا رۆلهی وه کو وه لی دیوانهی گوش کرد و دل و دهرونی هه ژاند و زمانی خسته کار و که و ته سه و دای شیعر و تن و به وینه ی مه جنون که و ته داوی شهمه وه و له پیناوی ئهم دولبه ره به ژن و بالا جوانهی جاف که و ته کیو و که ژو نزاره وه و فرمیسکی نائومیدی ده رشت و داخی ده کرد به هو نراوه ی شیرین و نهم که ئه مه نمونه ی هو نراوه یه کیتی :

يساران وهسسيبتم ئهمه بي لاتسان همرچمند كموتسقمه دقره ولأتسان

که تا ئهمزوش بوهته ویردی زمانی ههمق خوینندهوار و ئهدهب دوّستیّك و بهم چهشنه وهلی دیّوانه بـهرزی خوّی لـه میّشك و دلّ و دهرقنی گهلدا كردوّتهوه و بوه به شاعیریّکی نهمر ۰

دوایی له گوشهی چیروکی کورتدا و له ژیر ناونیشانی « سهرخوشی شیتییه » که له نوسینی «م٠ ع٠ کوردی » یه که دیاره له نوسینی «محمـــد علی کوردی »ی ماموستای مدیری ناحیهی کوچکردو ٠

> به خوا به ته نها مرد ، به لنی ئه نجامی سه رخوشت شیتییه!

پاشان دیّته سهر پهخشانیّکی ئهده بی کورت و له ژیر ناوی «گۆران» که هی «ایلاهویلر ویلکۆکس» ه و مامۆستا « حامد فرج » له ئینگلیزییه و ه وهری گیرّاوه ته سهر کوردی ۰ که باسی دلداری دهکا و دهلیّت :

« من گۆزاوم به وینهی جاران توم خوش ناویت ، به لام نهمه نایت بینته هوی سهرسامیت ، چونکه لهم جیهانه دا ههمو شت ، ورد و درست ، بچوک و گهوره له گوزاندایه ۰۰ گول ، دره خت ، بالدار ، نهستیره ۰ بیخوک و گهوره له گوزاندایه و زهریا بی پایانه کانیش ۰ جگه لهمه ناوات و تهنانه تکیشوه ره گهوره کان و زهریا بی پایانه کانیش ۰ جگه لهمه ناوات و نامانجمان ، بیر و هوشمان ههمو سهر دائه نهوینن له ناستی یاسای گوزیندا و به نین به نوی به نوی و وهنهوشه ده کهین هه تا گولانی تر دین و ههروه ها له سی نوسینی به نرخی ماموستا «شاکر فتاح» نهم پارچه بهخشانه مان هه لبژارد که نهمه ش ده قه که به تی :

فرميسكي كاكهمهم

نمونهى كوردى يهتى

« زتن ۲۰۰۰ »

بالآگەردانى سەرت بىم ٠٠٠ تۆكىنى ؟ فرىشتەى يان پەرى ؟ ـــزــــن ٠٠٠

جگهر سۆزهكهم! تۆ له چ<u>ت</u>ت؟ • له ت<u>ێ</u>شكى مانگ در<u>وستكراوى يان</u> له كزهياى بهيان! • • •

راسته! نیرگس له به ر چاوی کالتا ،سیّو له به رکولّمی ئالتا بنه و شه له به ر ئه گریجه ی خاوتا ، خو نچه له به رلیّوی ئالتا ، بلور له به ر گهردنی پاکتا ، سنه و به رله به رکه مه ره تا عه رعه رله به ربالاتا سه رشوّر و شه رمه زارن .

راسته! سهركردان به لهشكريانهوه، شازادان به نؤكهريانهوه،

سهرداران به هۆز و دەست و پێوەنديانەوە ، چاوەزوانى زەردەخەنەيەكتن ٠ راستە! لە ناسكتدا گوڵ، لە رۆشنايەتىيا رۆژ ٠٠٠ لە زۆرداريتا شاە پەنجە لە پەنجەت نـــادا ٠

راسته له گه ل نه و هه مق حه ز لی کردنه پاکوخاوینه مانا ، له گه ل نه و هه مق د لسنوزییه می تق و فازاییه می منا ۱۰ له گه ل نه و هه مق جوانییه می تق و قاره مانییه منا ۱۰ له گه ل نه و هه مق میوان وازییه می براکانی تق و لاوچاکی منا ۱۰ له گه ل نه و هه مق نزیک بق نه و هه مق نزیک به دکاری که و ته کار ، هه رد ق کمانی له یه که کرد ۱۰ منی به گل دا و تق شی به ناه و ناله سیارد ۱۰

زين ٠٠٠

راسته! لهو دهمولێوه نوقوڵيهت، لهو سنگه گهرم و نهرمه و مهمكه خرّ و پرّهت، لهو لهشه نهرم و نوّلهت، لهو قهده باريكه و بالا بڵندهت ٠٠ لهو دلّه ناسك و نازدارهت بيّ بهش بميّنمهوه ٠

من به خاك بسپيريم و تۆش به ئاخ و ئۆفەو، بتلييتەوه ٠

بمريت ؟

زینن ۲۰۰۰

بالآگهردانی سهرت بم ، تو کی یت ؟! فریشته ی یان پهریت ؟ زَنَـن ٠٠٠

جگەرسۆزەكەم تۆ لە چىت ؟ لە تىشكى مانگ درۇستكراوى يان لـــه كزەباى بەيان ؟ ئايا لە پاڵ ئەم ھەمــــۇ رەنـــج و كوێرەوەرىيــــەدا بەشمـــان دڵســوتان.بى ، لەشســوتان.بى ، جگەرســوتان.بى ، جگەرســوتان.بى ، ،

ش٠ ف٠

دوایت دیّته سهر نوّسینیّکی میّژویی به ناوی «مامهیاره» که «م. ج» نوّسیویّتی، له پاش لیّنکلوّلینهوه دهرکهوت که ماموّستا «محمود جهودهت»ه،

که به ئاویّنهیه کی بی ویّنهی رق نی ئهو سهردهمه داده نریّــت ۰ که ئهمیــش دهقه کهیه تی :

« مامه یاره

له گردی گولان بمنیّژن ۰۰ با لهوی به تهنیابم ، چونکه نامهوی گوزیشم نزیّك گوزی ئهرشکهره کانی کویهوه بیّت » ۰

« مامه باره »

ئالهم سقچ و گوزهرهوه ده زوانینه مامه یارهی قارهمان که له دهرفه تیکی تاییه تنی میژودا ، چوه سهر لوتکهی بهرزی ئازایه تنی و نزاری شینی ئاسمانی نهمرییه وه ، که به دلسنوزی نواندنیکی زور و خوزاگرتنیکی بی هاوت ،

لاپه زهیه کی زیرینی له میژوی قاره مانیتی کوردا تو مارکرد ، که هه تا هه تایه لاوانی ئه مروّ و دواروژ مه شقی له سهر ده که ن و به عه شقی ئه و ریگایه وه تویشتو هه لاده گرن و رقده که نه هیلانه ی هه و ل و کوششی به پیز و قوربانی دان و خوبه خت کردن له پیناوی پارستنی مافه کانی گه ل و به ختیاری نشتهاندا .

گردی مامهیاره که ده کهویته رۆژههلاتی سولهیمانی بهوه ، ههر چه ند له سهره تادا به گردی گولان ناوی ده رکر دبق به لام له هیچ لایه کهوه ناوی له کوله کهی ته و نه نه ناوی همشتی خول و به ردی بچوك بق له چاو ئه و کومه له شاخه به رزانه ی ناوچه کانی سولهیمانی ، له به ریخی پیره مه گرقن و گویژه و گلهزه رده دا ۰۰۰ به سه ری رقت و قق ته وه مل که چبق و کونتوشسی بنو ئه و جوانی و شیرینیه ی ده بر د که سروشت به کیو و که ژو گردولکه و ده شت و ده ری کوردستانی به خشیبق ، گردی گولان له هه مقی بی به ش بق ، هه رچه نده ناویشی گولان بق ، به لام له مالی دنیای سروشتدا هه تیویکی باول مرده بق و هیچی نه بق که خوی پی برازینیته وه و پیه وه بنازی و له باخچه ی جواناندا فیزی پیوه به باخچه ی جواناندا

مامه یاره «یار ئهحمهد» رۆلهی به جهرگی شارباژیز بو ، ههر چهنده «هۆمهر ئاغا»ی باپیری یه کیك بوه له دوازده سوارهی مهریوان به لام خوی ههر ئهوه نده ناوی دهركرد بو كه پیاویکی سادهی خوشهویست و ئه فسهریکی توپچی له شكری به به بو ، ئهوهی بوه سهرچاوهی سهرتاپا گوزینی ژیان و ده ناگدانه وهی ناونیشانی ئهم شهزه قارهمانیتی یه یه تی که له سهر گردی گولان كردی ، كه به وینهی دوازده سوارهی مهریوان ، به ته نیا خوی و توپ شیزه كهی ئازایانه له بهردهم له شكری روّمدا وهستان و گالته یان به مردن ده كرد و له پیناو پاراستنی خاكی نیشتیماندا گیانی خست بوه سه رله پی دهستی و ئهم خوّبه خت كردن و قارهمانیتییه بو كه ناوبانگی زرّاند و گهیاندییه ده ستی و ئهم خوّبه خت كردن و قارهمانیتییه بو كه ناوبانگی زرّاند و گهیاندییه

که شکه شانی فه له که و کردی به پاله وانیکی میللتی گهوره ی گردی گۆلان و هه مق کوردستان .

به هۆی ئهم رقداوه مهزنهوه بق که گردی گۆلان ناوی گۆزا به گردی مامه یارهی قارهمان و بهم رهنگه ههردق ناوهکه چقنه میژقی پزشانازی گهلی کوردهوه ۰

دەولەتىي غوسمانلىت لەو سەردەمەدا بېيارى ئەومى دا كە بە ھەر نوخىنك بیّت ده بنی ناوی میرنشینی بابان له لاپهزهکانی میّژودا بسریّتهوه و ئهم قهلای بهرزی یز دهسهلات و لانه و مهلّبهندی هیوا و خـــوزگهی کورد بهســـهر دانیشتوانیدا تهخت کات و ناغهایه تنی و زورداری خفری له و ناوجه به دا زيندة كاتهوه ، بۆيه له سالى ١٨٤٧ دا فهرمان دەدرا لهشكر و جمبهخانهى زۆر بەسەركردايەتى (نەجىب ياشا)كەوتە جۆلە و بۆ مەلبەندى سولەيمانى راپیچکرا بغ تیکدانی فهرمانزهوایت تهخت و تــاجی بهبــه • لهم لاشــهوه بابانه کان کهوتنه خوّئاماده کردن و بانگی بهرگرییان راهیّشت . لهشکر ب سهرکردایه تی ئه حمه د پاشای به به که و ته رینکلخستن و جم و جوّل له بهرده م ئهم هیرشه نازهوایهدا ، جینگه و مهنبه ندی بهرگری توندکرد و بزیاری دا که له یینناوی مانهوهی ئهم دهسه لاته و فهرمانزهوایه تبیه دا ههرچی له توانادا بینت بیکات ۰۰ شهزیّك لهو شهزانه له گردی گۆلان رقی دا كه « مامه یاره »ی قارهمان و ئازای تۆپچتى له ناو كۆرەي ئەم شەزەدا بۇ بە يالەوانى مەيدانى هه تا هه تا پن مه نه و فه رمانه ی که پنی سپیر درابق که پیویسته شهر بکات و جينگاکهي به جي نه هينلي له سهري ده زويشت و بهويه زي دلنيايي بهوه دەجەنگا و كۆلى نەدەدا تا لە ئەنجامدا لەشكىرى رۆم ھەرچوار دەورى گرت و به دیل گرتیان ، به لام له دلمی میلله تدا بو ب پالهوانیکی نیشتمانی ئهمزوّ و دواروٚژیش و به چاوی ریزهوه یادی ٔ ئهو قارهمانیتییهی دهکریّتهوه و گردی گۆلانیش بو به گردی مامه یاره و شوینهواریکی پسیروز ۰۰ گردی مامه پاره هاته هاوشانی پیرهمه گرقن و ناوی چوه میژوهوه ۰

له دوایشدا پیره میردی نهمر بو کوچی دوایت گردی مامه یارهی هه نیردی مه تا هه تایت تیدا نایه وه ۰۰ بهم چه شنه جاریکی تر گردی مامه یاره بو به الانهی دو پاله وانی نه مر ۰

دوایت دیّته سهر باسیّکی تر که گورانی نهمر لهم نامیلکهیه دا چـوار هو نرخـه که هو نراوه و په خشانی تیدا ههیه ، که ئهمه به لگهیه کی گهوره و به نرخـه که بتوانین بلیّین گوران به گور و گوژمیّکی تـایبه تی و به دل و دمرق نیّـکی تی گهیشتن و پر ههسته وه خوی هاویشته ناو جهرگهی ئهم کوره پیرفزه وه دلی به ئاوازی کول هاته گورانی به تایبه تی له هو نراوه ی «هه لبه ستی دهرقن» که ده لی :

همرچهند ئه کهم ئه و خهیاله ی پنی مهستم به به ناخریته ناو چوارچیوه ی هه نهستم لبک دانه وهی ده رقن ، قسه ی زمانم به نه نازانم به نه که نازانم

واتا خولیا و سهودا سهرم له مینشکمدا گینگله دهدا ، ئه و خوزگه و ئاواته جوانهی که پنی مهستم گیانی سمیوم ، دلی پنیکاوم ، ئه و ئامانجه پیروزهی که دهماری گرتوم به خوینمدا دینت و ده چینت و ههرچه نده ته قه لا ده کهم و مینشکی خوم ده گوشم بوم ریز ناکری و بوم ریك ناخری و ریکا و شوینی دیاری کراوی خوی نادوزیته وه و بوم ناکه ویته ناو قاوغ و شه چوارچیوهی که خوم ده مه ویت ، بویه کا شهیدا و ویلی دوای هه وارگه یه کی سه وزم ۰۰ عه و دالی کانیاویکی سازگارم ۰

بهم ویّنهش گورانی شاعیر و مروّث به ویّنهی ئهو لاوه خویّن گهرمانه له تاریکتی شهوی ژینا پهلی دهکوتا و له هـهوڵ و کوٚششـا بو بو زاڵبوۤن بهسهر ناکوکییهکانی نیّوان زمان و دڵ و دهروۤندا ، گوٚران نهگهر له یادگاری

لاواندا دق هۆنراودى بقربیت ، پهکیکیان ههورى پایز و ئهودى تریان گهشتى ههورامان ، له دیـــارى لاوانیشـــدا چوار هـــۆنراوه و پهخشـــانیکى که هۆنراوهکانى : ههنبهستى دەرقن ، ئافرەت و جوانى ، گونى خویناوى ، به سهرهاتى ئهستیرەیــه ك .

وا له خوارهوه شدا ئهم په خشانه بمان بلاو کرده و که له لاوانه و می ئه و زمیمان ئه فه ندی ئاموزای ماموّستا ئه حمد خواجه ئه فه ندی دایناوه .

لاوانسهوه

بۆ برايەكى جوانەمەرگ ٠٠٠ «بۆ ئەوزەحمان ئەفەندى رەحمەتتى كوزى سەعيد ئەفەندى وەسمان ئاغا » .

« _ ئەورەحمان :

له پاشان منیشیان به تو ناست .

ناوه کهت ئهمه نده به دمم برادمره کانتا هاتبق ، به لیّــوی خوّشه ویستی ئهوه نده ماچ کرابق ، گرنجی و پرقشه کانی سوابق ــ سفت بق • • له خوّیه و له دم ئه خزا چه شنی میخه لئه ندی سهر کهمه ره له گــه ل ههمــق لیّویــك

ئەززايەوە • دەمى منيش چ زۇ ھۆگرى ئەم ئالنتۇن رئىستنەبۇ ؟ چ زۇ بىلە زىجىرى ئارەزۇت راھاتىم ؟ فېرى براپەرستىن بۇم ؟ •

له و جاره وه که هه مق سی هه فته یه که که که رامبوارد که و زه حسانی هه وه کی دیدار به و ته والیت و ته راش تازه یه وه به گوله کاله که ی به رسنگیه وه به زهرده خه نه ی که و زه حمانه که ی سه رلیوییه وه کاشکراترین و رقاکتریس نه خشه کانی یادمه ۰

سالی ۱۹۲۸ چەن خۆشىحال بۇم كە ھەردۇكمان پىكەوە بۇين بە ژىسىر بەفرە زۆرەكەي پىنجوينسەوە ٠

ئەو زستانە درێژەمان بە ديار ئاگرێکى خۆشەوە بە پێكەنين و گۆرانى بردە سەر ٠

تو به تهواوی بو نهوجوانی ژیان خولقابوی ۰۰ به یانی هه تا ئیواره وه کو هه نگی برسی به گورانی و تن به شوین گولی ره نگاوزه نگ و شیلهی شیرینا ده سوزایه وه ، رؤشنایی ژیانت ئهوه نده تیژ بو سهرچاوهی شادی هه نگوینی ههرزه کانی له تاریکترین پیچوپه نادا پهیدا بو ۰ به شاره زایی ریت ئه برده سه ری ۰ منیش هه میشه به شوینته وه بوم ۰

لام وابق تو سهرمه شقی ژیان و نه وجوانیت ، راسته قینه که ش ههر وابق الله بیرمه نیوه شهوی کی نه مهروی زهمانه ده ستی برایه تی دق بی تاوانی له ملی یه کتری پچزی ه

تارمایی تو به دهم هه نیسکه وه له ناو ره شایی کولانه کانا به ره به ره و ن بون ، منیش به سه ر بارگه یه که وه به ره و ته ویّله شویّن کاروانی هه له به و ناله نالی زه نگی تاریکی که و تم ۰

ئیتر له و حهله وه ناو به ناویکی چه ند روّژی یان چه ند هه فته یک یاخو لای ئه و په زی یه که دق یاخو لای نه و په زی یه که دی خوانی و قولپی برایه تبیه وه له من و نی ۰

قاقهزم زوّر کهم بوّ ناردوه به لاّم تاسه ی به گهرم و یادی به ســـوّزم ههمیشه به ریّتهوه بوهٔ ۰

له گهن ئهوه شا حه قم بق زور ده ربه ستت نه بم ، چو فکنی ئه مزانی له ناو هه چ کومه نیکی ئاهنگای گورانی ئه نیت ۱۰ به سه و هه و شه تیوارانه و می نه دره و شیته و ۱۰ به هه چ پیچ و په نایه کی نه و جوانیدا بی هه نگوینی دن ، خوراکی گیان ئه مژی ۱۰

به لام ئیستاکه ههچ قاقه زیک ئه که یته وه به باسسی مردنی تو بونی فرمیسکی لی دی ۰۰ ئیهی هو ۰۰ خور اگرتن چهن گرانه ؟ ئه و ره حمان بمری ؟ گهرمه ی جوانی بژاکی ؟ روشنایی ژبان له نیوه ی ریگادا بکو ژبته وه ؟ نه وجوانی له ژیسر پیسی مهرگا بفلیقیته وه ؟ هه روا ناگرم تی به رئه یی ، نه وجوانی له ژبرا نیت ؟ نهم هه تاوه نه رمه ی پایز له سه رو ته والیتی تو نادات ؟ نهم دنیا گه و ره به دوتا خوار و ژور بکری هه رگیز نادوز ریته وه ؟ نهی له کوییت ؟ له ژبر گلا ؟ ۰۰۰ ناخ ۰ »

« گۆران »

دوایی دیّته سهر نوسینیّك به ناوی زهردهشت و دینی زهردهشتی به وه « ر • ن »

دیاره لاوان زوّر مهبهستیان بوه مزه پهروّش بوّن که لاپهرّه ونبوه کانی میّژوی کورد روّن بکهنهوه و بن و بنچینهی بخه نه روّ ، بوّیه کا به توسینیّکی تاییه تی خهست و خوّل باسی زهرده شتیان کردوه ، که له توسینی ماموّستا « رهشید نجیب » ه • • (ر ر ب ن) ده لیّت :

« ئهم چهند په زهیه ئه نجامی ئه رك و هه و ل و ته قه لایه کی به پیز بوه » چو نكه له و رقره دا دام و ده زگای ئیمپریالزم له هاسته و هوشه و خه زه ك رستنابون ، تاكو وای به رنه میشکی خه لکه وه که کورد بی را بورد و بوه ، بی میژووه ۰۰ هه رجه رده و پیاو کوژ و ریگر بوه ، تاگو بگه نه ئه و ئه نجامه که ئیتر پیویست به جموجول و داواکردنی مافی ره وای ناکا ۰۰ له به رئه هه هه و ل و ته قه لای لاوان ئه و رقره گه زان بوه به شوین سه رچاوه ی میژویدا ، چونه ناو کوژی عیلم و زانستیه وه و تاوتوپیکردن به کتیب ئه بیت به چاویکی گرنگ و به نرخ و جیگای ریز و شانازی دابنری ۰

لاوان لهم نوسینه دا پیشانی ده ده ن که کوردی نهمزو به ره ک و ریشه و بنج و بیخ ده چیته وه سهر میدیا و زهرده شست ، که له و لاتی میدیا له پیش به بیش زاینی هاتوه ته دنیاوه له نه وه ی کورد بوه ، ناویستاش به کوردی کون نوسراوه ته وه ، ته نانه ت لای روزه هالات ناسه کان ده رکه و تو وه که زمانی ناویستا له گه ل کوردیدا زور نزیکه ، به شی زوری و شه ی کوردی به لابردنی یه ک دو پیت ، وه یان گوزینی هه ندی پیتی هاوده نگ وه کو پ به لابردنی یه ک دو پیت ، وه یان گوزینی هه ندی پیتی هاوده نگ وه کو پ ناینی زهرده شتی له کاتی بالاوبو نه وه ویدا دو چاری زور ته نگ و چه له مه و گیروگرفت بوه ، به الام له دواییدا ههر جیکای خوی کردوه ته وه له ناوچه یه کی گیروگرفت بوه ، به الام له دواییدا ههر جیکای خوی کردوه ته وه له ناوچه یه کی گهروه دا به پینی هه ندیک له نوسراوه په هله و پیه کان نهم نایینه له و سه ده مه دا که پشتوه ته روما ، پونان ، تورکستان ، هیندستان ه

زهرده شت له سهر بناغهی بیری چاك ، قسسهی چاك ، رهوشتی چاك دامه زراوه و به پنی یاسای ئهم ئایینه ته ندروستی و پاك و خاوینی و راستگویی له ئاستی فهرمان ره و او دایك و باوك و خزم و دراوسی و هاوولاتدا زوّر بایه خی دراوه تی ، هسهر وه كو بایه خدان بسه كشتوكال ، ولاخراگرتن ، دره خت ناشتن ، ده رباره ی خیزان ، ژن هینان ، پهروه رده ی منال ، بهرههم هینان زوّر به ریزه وه باسی لیوه كراوه ، ئافره تیش جیگا و شوینی بهرزی خوی دراوه تی ، له دوایی دا ئاینی زهرده شت ئاموژگاری زوّر به نرخ و رین و شوینی راست و دروستی زوّر داناوه ،

دیاره لاوانی ئه و رۆژه زۆر که لك و سودیان له ئامۆژگاری به نرخ و بیری زانستی ههردو ماموستا « توفیق وه هبی و ئه مین زه کی به ك » وهرگر توه ، چونکه بونی حالی ههردوکیان مه لبه ندیکی گهوره ی جموجول و هاتو چو و كوبونه و و كوبونه و كوریکی زانیاری و میژویی و لیکدانه وه و لیکولینه وه به وه و

پاشان دیّته سهر توسینی پهخشانیّك به ناوی ئافرهت بوّ دهزگیرانه کهم، که له توسینی « نهژاد »ه ، گهلیّك ههولّمان دا خاوه نه کهی بدوّزینهوه بهلاّم بی ســـود بو .

 خیزان لهسه رکو له کهی دلداری و خوشه ویستی و به رهه مهینانی نه وه یه کی به خیزان لهسه رکو له کهی دلداری و خوشه ویستی و به رهه مهینانی نه وه یه و دوار فرژیکی رقائ ۱۰۰ منال وینه ی بچوکی دایك و باوکه ئه گهر دایك و باوك نه زان بن هه رله سه ره تاوه مناله کانی به شتی بی که لك و هیچ و پیق په روه رده ده کری ، قه مچی ده سینان بو ترساندنی منداله کانیان گورگ و چه قه ل و جنو که و دیو و در نج ۱۰۰ داو و ده رمانیان بو له ش سینه و مقرووه که شینه و مقرووه که را نه یه ، دو کتوری به به ناوبانگیان پوره عاصم و مه لا ره حیم ۱۰۰

پاشـــان دیّته ســـهر چیروّکی کورتی دلّراکیشهری جوان و رازاوه و دارٚێژراو به شێومي کوردۍ رمسهن و له ژێر ناوي « شهوێکي گوێژه » که له نوسینی مامؤستا (حامد فهرهج)ه که ئیستا خویندهواری کورد دەيخوينێتهوه تەزۋى خۆشى بى دڵيا دێت و دەمارى بەختيارى دەبزۆينى، باسی رابواردنی شهویّکی گۆیژمت بۆ دەکا ، دوایت دیّته سهر پهخشانیّك به ناوی (ژنیکلی بهرز) که نمو نهی کوردی پهتۍ په [سکالای پیره میردیکی بهختیار]هکه له نوسینی ماموّستا (شاکر فتاح)ه که به ؟؟؟ کوردتیه کی په تۍ و جوانی بی هاوتاوه نوسیویتهوه که جیگای ریز و شانازییه بو روشنبیرانی کورد که قوتابییه کی کوردی ئه و سهرده مه به م چه شنه و شه ی کوردی ىھۆ ئىتەوە و سكاتە مروارىيەكى جوان و شىرىن بۆ گەردنى بەرزى بەخشانى كوردى . ھەروەكو وتمان لەبەر ئەوەي لەم نامىلكەيەدا سى نۇسىنى مامۇستا (شاكر) ههيه تهنيا پهكتيكيمان بلاوكردهوه ، تا ببيته سهر مهشق و پاڵپيٽوهنهر و ههمق لاونك و قوتاسيه كي تازه يي گهيشتوي ئهمزو . • بو شــوين پي هه لاگرتنی روّ له کانی رابورد و له زیره کی و دلسنوزی و نیشتیمان پهروه ریدا. له پاشانا دیّته سهر وتاریّك به ناوی « باوه یادگار »

« ف م تاله بانی »

وا دیاره لهو روّژه دا به ندوباوی نازه وا و به یت و بالوره چاوه زاویکی گهوره دژ به عه سیره تی کاکه یی به رپا بو بو که توسیه ری به به نیز « فاضل طاله بانی » ده خاته قسه و رو نکر دنه وهی هه ندی راستی و ده نیت : کاکه یی عه شیره تیکی گهوره و مره سه نی کورد ، هه مق کوردی پیویسته شانازیبان پیوه بکا ، داوای به رزی و سه رکه و تنیان بکا و باوه یادگاریش که گهوره یانه مایه ی شانازی و جیر گلی ریزه الای هه مق کوردی کی تی گهیشتوی دلسوز ، مایه ی شانازی و جیر گلی ریزه الای هه مق کوردی کی تی گهیشتوی دلسوز ، نه گه و روزی که گهر روّژیک له روّژان مامه م سیخ ره زای تاله بانی قسیه کی له ده مه ندی دوری به به را مه به را نه وه نه بیت بکری به به نگه و کوته کی ده ستی ، هه ندی دریان ، چونکه مامه م له به روزه که ش به گری ئاگرییه وه سوتاون ، شیخ عه لی کاکه یی گهوره ی خه نکی زوره که ش به گری ئاگرییه وه سوتاون ، به می خه شنه نوسه روز که دا نوسیوه و سه رتا با بریتیه له ریز و شانازی ، به می چه شنه نوسه روز که دا به ده م که وانه ی که ده یا نوت له باوه یادگاری ره سه نی عه شیره تی کاکه یی که مه کاکه یی که ده یا تو به دا و می ده کاری ره سه نی عه شیره تی کاکه یی که می که که به کاکه یی که ده کاکه یی که ده کاته و ه

دوایی دیته سهر هو نراوه یه کی « شیخ سهلام » به ناوی شـــیوه نی به کوڵ « فرمیٚسك » ههروه ها هو نراوه یه کی بینکه س دیّت که بریتیه له گورانی به ناوی « گورانی سپورت » که لهسهر وهزنی « ئهی ئاغا و ئاغا » ـــ به ناوی « می به می

